

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

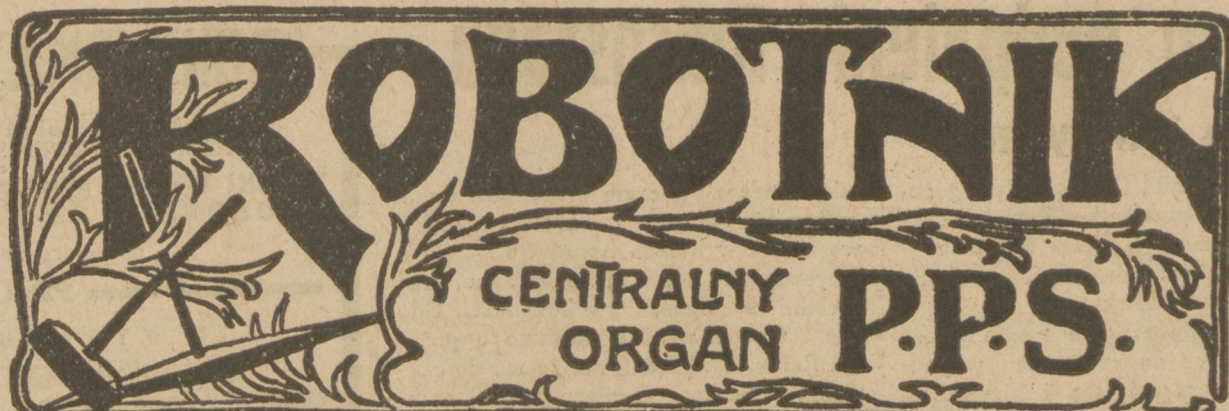
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i po
do 3-ej po południu.

Za czerń rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-88

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Sielanka...

Równo rok temu, trzecią tak zwana „sesję budżetową” czwartego, odpowiednio „uszanowanego” Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, powitaliśmy uwagami na jakie „budżetowe prace” tego Sejmu — zasługują...

Dzisiaj, wobec nowej sesji, czwartej z rzędu wypada powtórzyć chyba to samo.

Nic się bowiem od 3 lat ni na lepsze ni na gorsze nie zmienia w naszym „parlamentcie”, powołanym do życia przez „kunszt” wyborczy roku 1930... Nie, choćby najcięższe zagadnienie, nie mać pogodnego, olimpijskiego spokoju obecnej parlamentarnej większości, pojmującej swoją „współpracę” z Rządem w taki idealnie prosty sposób, że Rząd jest np. na to, by robić, co chce, wcale się nie troszcząc o „swoją” parlament a oni są na to, by na wszystko, co dzieje się bez ich wiedzy i woli, tylko pokiwając głową potakująco i zapaść znowu w błogie nieróbstwo.

Widok przypominający spokojne, pokryte plesnią bajorko, dogodne zerowisko dla żab i innych płazów

Ale poza tym cichym kątem — w kraju całym nie jest tak błogo i spokojnie.

„Lkwidowany” kwiecista „elokuwacja” naszych „ekonomistów” po wszystkich zjazdach BBWR. kryzys gospodarczy pogłębia się, doprowadzając nas do niebywałej biedy, której końca nie widać.

Jakże jest właściwie program gospodarczy naszych czynników miarodajnych? Po jakiej właściwie linii idzie cała nasza walka z kryzysem?

Czy ta „walka” jest może nakładanie na społeczeństwo coraz nowych ciężarów fiskalnych? Czy jakąś planową polityką gospodarczą można nazwać wszystkie dotychczasowe dorywczo i wprost na ślepo robione eksperymenty lub takie na przykład osobliwe przedsięwzięcia jak „współpraca” naszego „etatyzmu” z kartelami — jak głosi opinia kół rządowych — „działającymi na szkodę społeczeństwa”?

Po chwilowym, sezonowym osłabieniu, bezrobocie zwiększa się coraz szybciej, gdyż każdy nowy ty-

dzień, nowe tysiące wyrzuca na bruk. Za ten krok w krok idzie coraz większe zubożenie kraju. Statystyka notuje tak wielki w Polsce spadek konsumpcji artykułów codziennego użytku, że zaniepokoić to musi największego nawet optymistę.

I cóż nasza „przewidująca” polityka gospodarcza uczyniła dla zahamowania bezrobocia lub jakie np. podjęła choćby tylko próby dźwignięcia siły nabywczej ludności, stanowiącej wszak podstawowy warunek wszelkiego ożywienia gospodarczego?

Przecież lilipuci, należycie spóźniony i stojący pod wyłącznym zarządzeniem sanacyjnej biurokracji „Funduszu Pracy” odgrywa w dziedzinie bezrobocia w kraju rolę, którą śmiało określić można przysłowiową „pijawką na paznokciu” nie mówiąc już o nadużywaniu tego „Funduszu” dla celów politycznych, o czym z dowodami w ręku pomówimy osobno.

Ale za to, wchodzące z N. Rokiem w życie przedłużenie czasu pracy w Polsce, pociągając musi za sobą automatycznie, zwiększenie bezrobocia.

Wszystkie te jednak brzemienne w klęski zagadnienia nie zaprzatają zbytnio umysłów naszej obecnej większości rządowej.

Na terenie międzynarodowym jest także niewesoło. Oficjalna polityka zagraniczna Polski wyzwolonej, której cała walka o wolność i zdobycie niepodległości nierozdzielnie związana została przez historię z walką demokracji europejskiej — zjeżdża dziś na tory już takie, jak gdyby losy narodów — i świata całego! — zaczynały się na Mussolinim a kończyły na... Hitlerze...

Wobec tej polityki BBWR. stoi „na baczność” i nikomu tam nie przyjdzie na myśl upomnieć się o prawa — choćby dzisiejszego — parlamentu do zabrania głosu w sprawie, która za „sekretność gabinetową” mogła uchodzić przed wiekami, ale dziś żywo interesować musi kraje i ludzi, bo tylko one — a nie dyplomaci — osłateczną „rację” własną krwią wypisują na polach bitew.

Błogo tedy i beztrząsco przedstawia się dla większości naszego par-

lamentu nowa sesja budżetowa, tak samo jak błogiemi były trzy sesje poprzednie.

Jak i poprzednio „załatwi się” budżet w tempie przyspieszonym, przy zajądłem gilotynowaniu wszelkich wystąpień opozycji. Załatwi się budżet utartym już zwyczajem z delicytem, rachunkowo, na 50 milj., a rzeczywście — po potrąceniu różnych wedle określenia p. Ministra Skarbu „operacji kredytowych” — na przeszło 300 milionów.

A po pełnej chwale i trudów „sesji budżetowej” panowie posłowie z BBWR. znowu rozjadą się do „pracy w terenie”.

I wszystko będzie „w porządku” w naszym zacisznym zaścianku pod opieką „elity” aż do czasu, gdy to trwanie w bezruchu nagle zerwane zostanie przez jakąś gruntowną „poprawkę” ze strony... zniecierpliwionej historii Polski nowoczesnej.

Niech się bowiem nikt nie łudzi, że wszystkie dotychczasowe „usury” z parlamentaryzmem potrafią „odzwyczaić” masę ludową od demokracji.

Wręcz — odwrotnie!

kc.

Hitler nie chce słyszeć o ustępstwach Wielka Brytania skłonna do ustępstw?

Prasa paryska omawia spotkanie ambasadora François Poncet'a z Hitlerem i wskazuje, że na posiedzeniu gabinetu rozpatrywano raport, nadesłany przez ambasadora.

Pertinax w „Echo de Paris” i Genevieve Tabouis w „Oeuvre” zgodnie podkreślają, że Hitler nie zmienił swego stanowiska w sprawie stanu liczebnego Reichswehry i nie chce poczynić ustępstw w kwestii związków o charakterze wojskowym. Kanclerz miał zaproponować zawarcie szeregu paktów nieagresji z krajami sąsiednimi.

„Journal”, wbrew tym doniesieniom, zaznacza, że Hitler nie wysunął sprawy dodatkowych układów gwarancyjnych.

„Echo de Paris” domaga się gwarancji, że postępowanie Rządu Rzeszy jest szczerze i zadaje pytanie, czy traktat w Locarno będzie wzmocniony przez zawarcie nowego paktu nieagresji, czy też nastąpi wprost przeciwnie: osłabienie układów locarneskich. Francja nie może zmienić swego stanowiska i musi przeciwstawiać się zbrojeniom Niemiec. Francuska rada ministrów zbierze się ponownie w piątek lub w sobotę Lord Tyrrell, który powrócił już z Londynu, zaznajomi Rząd francuski z punktem widzenia Wielkiej Brytanii, zaś czecho-

Niemcy Hitlera potęgą militaryzmu

„Echo de Paris” cytuje raport gen. Debeney o stanie zbrojeń niemieckich.

Efektowny armii niemieckiej złożone są z armii regularnej, formacji militaryzmu oraz z weteranów wojennych. Armie regularnej tworzy Reichswehra, która liczbę 100,000 żołnierzy, ograniczoną przez traktat wersalski, przekroczyła w ostatnim roku o 40,000 ludzi.

Do tej liczby 140,000 wyćwiczonego żołnierza należy dodać 60,000 tych, którzy już odbyli 12-letnią służbę wojskową i zostali z wojska zwolnieni.

Do armii regularnej gen. Debeney zalicza również Schutzpolizei, która się składa ze 100,000 zmilitaryzowanych policjantów. Do liczby tej należy jeszcze dodać 57,000 policjantów cywilnych, komunalnych, doskonałe obeznanych ze służbą wojskową. Razem więc Schutzpolizei i policja komunalna i cywilna liczą do 157,000 żołnierzy.

Formacje militarne, t. zw. S. S. (sztafety ochronne) grupują 100 do 120,000 ludzi, oddziały S. A. („szturmówki”) około 1 miliona członków. Wreszcie weterani wojenni stanowią 1 milion 300 tysięcy osób.

Łącznie więc wszystkie efektywy za-

miast 300-tysięcznej armii, której domaga się kanclerz Hitler, dają w rezultacie 2 miliony 700 tysięcy.

Raport gen. Debeney wspomina dalej o materiale wojennym, jakim rozporządzają Niemcy, o mobilizacji przemysłowej, oraz o wychowaniu młodzieży w duchu wojennym.

Gwardja przyboczna Goeringa

Pruski prezes ministrów Goering utworzył dla siebie przyboczną gwardię w liczbie 100 osób. Dla gwardzistów tych opracowano specjalne umundurowanie, wyróżniające się wielką okazałością. Gdy gwardziści po raz pierwszy ukazali się na ulicach Berlina, wzbudziła powszechnie zainteresowanie.

W Irlandji Gen. O. Duffy powrócił

General O. Duffy, przywódca faszystów Irlandji, który skrył się parę dni temu na terytorium Ulsteru, powrócił nagle do Dublina i wziął udział w obradach komitetu wykonawczego swej partji. (PAT.).

Zwalnianie robotników w Niemczech

Minister pracy w Niemczech, Seldte, wydał zarządzenie do t. zw. mężów zaufania w zakładach pracy, żeby w wypadkach zwalniania robotników z powodu braku dla nich zatrudnienia, nie stawiali przemysłowcom i przedsiębiorcom przeszkód i nie wywoływali z tego powodu zatargów.

Fala mrozów.

WE FRANCJI.

Fala mrozów w całej Francji przybiera na sile. W Metz i Nancy termometr wskazywał wczoraj 15 stopni poniżej zera. W Vitry le Francois 20 st., a w Bar de Duc 21 st. poniżej zera. W Paryżu zanotowano 10 st. mrozu. Sekwana zamrzła. W okolicach Lyonu spadł obfity śnieg.

W AMERYCE 52 OSOBY ZAMARZŁY.

Z Nowego Jorku donoszą, że fala mrozów trwa w dalszym ciągu. Liczba wypadków śmiertelnych z powodu zamrznięcia wynosi 52 osoby.

WE WŁOSZACH.

W północnych i środkowych Włoszech nastąpił w ciągu ostatnich 24 go-

dzin znaczny spadek temperatury. W Bolzano zanotowano 10 stopni mrozu, w Weronie 7, we Florencji 6 i w Medjolanie 4 st. We Włoszech północnych aż po Genewę spadły śniegi. W Medjolanie śnieg padał bez przerwy w ciągu 12 godzin, co jest zjawiskiem niezwykle rzadko spotykanym w tych stronach.

Zato upały w Brazylii

W Brazylii panują tak wielkie upały, jakich nie notowano od 24 lat. Temperatura dochodzi w dzień do 40 st. Celsjusza. Wskutek porażenia słonecznego zmarła 60-letnia kobieta. Poziom wody w rzekach bardzo się obniżył, utrudniając żeglugę.

Koniec wojny Boliwji z Paragwajem?

Radość w Paragwaju. Co się dzieje w Boliwji?

Z Assuncion donoszą, że wojska paragwajskie zadały istotnie decydującą klęskę Boliwijczykom, i że cała ludność Paragwaju obchodzi radośnie zwycięstwo.

Paragwajski minister wojny w rozkazie do wojska podkreśla, że wojna z Boliwją może być uważana za zakończoną i że armia boliwijska została niemal doszczętnie zniszczona.

Wiadomości z Santiaga de Chili potwierdzają te doniesienia. Wzięcie do niewoli przez wojska paragwajskie

13,000 żołnierzy boliwijskich stanowi dla Boliwijczyków dotkliwą porażkę i zdecydowało o zwycięstwie Paragwaju.

W stolicy Boliwji, La Paz, panuje nastroj żałoby i smutku.

Skądinąd donoszą, że wiadomości o powstaniu w Boliwji są pozbawione podstaw.

Doniesienia ze źródeł boliwijskich przemilczają jednak zupełnie sytuację na froncie i nie potwierdzają ani też nie zaprzeczają wiadomościom o klęsce Boliwijczyków. (ATE.).

Sąd w Krakowie i sąd w Wadowicach...!

Przed krakowskim Sądem Apelacyjnym odbywała się w poniedziałek rozprawa przeciwko b. posłowi, d-rowi Putkowi.

Dr. Pułek skazany został w swoim czasie przez Sąd Okręgowy w Wadowicach na sześć miesięcy aresztu i pozbawienie praw na przeciąg pięciu lat (!!!). Oskarżał on komisarsza policji, Stankie-

wicza, iż ten, nie mając prawa, otworzył sam, bez pomocy ślusarza, mieszkanie w czasie jego nieobecności. Sąd jednak nie dał wówczas wiary d-rowi Putkowi, przyczem skazał go za „oszczerstwo”.

Sąd Apelacyjny, do którego odwołał się oskarżony, zmienił wyrok pierwszej instancji w ten sposób, że skazał d-ra Putka na 200 złotych grzywny.

Obnoszą się z Konstytucją

W gmachu Sejmu przy ul. Wiejskiej jest już widocznie za ciasno BB, gdyż prezydent klubu BB zwołało klub do sali Tow. Hygienicznego przy ul. Karowej.

Posiedzenie to będzie poświęcone omawianiu konstytucji.

Niesporo jakoś idzie ta praca nad konstytucją, z którą BB obnosi się, jak kura z jajkiem.

Czy może dlatego przenoszą się do higienistów, żeby konstytucja była zdrowa i nie dała się łatwo łamać?

Dokąd przeniosą się z sali Hygienistów — niewiadomo. Może najprostiej sali: do „Rexa” albo do „Komedji”?

Proces 57

Akta zajmują dwa pokoje w gmachu sądu

Sąd Okręgowy w Łucku wyznaczył na d. 5.II 34 termin procesu 57 osób, oskarżonych o przynależność do władz Komunistycznej Partji Zachodniej Białorusi.

W sprawie tej prowadzone było blisko 3 lata trwające śledztwo, a zebrane materiały dowodowe zajmują 2 duże pokoje w gmachu Sądu Okręgowego. (PID)

Ostatnie dni procesu o podpalenie Reichstagu

Nadprokurator w roli agitatora hitlerizmu

Proces o podpalenie Reichstagu wszedł wczoraj po tygodniowej przerwie w ostatnią i decydującą fazę.

Na wstępie przy dużym zainteresowaniu publiczności, która szczerze wypełnia salę, przewodniczący oznajmia, że sąd wysłucha za chwilę opinii rzeczoznawcy dr. Schatza w sprawie pokwitowań, które znalazł przy oskarżonym Popowie. Chodzi o stwierdzenie, czy pokwitowania te były pisane ręką świadka Hirscha, którego zeznania obciążały oskarżonego, co ma rzucić światło na wiarygodność tych zeznań. Rzeczoznawca stwierdza, że pomiędzy pismem Hirscha a wystawą pokwitowań istnieje wielkie podobieństwo, niema jednak dostatecznych podstaw do uznania ich identyczności. W tym miejscu Dymitrow zruca okrzyk: „Bogu dzięki!”

Sąd przesłuchuje następnie jeszcze jednego świadka, strzelca Zückera w sprawie kradzieży dynamitu w Wiesenu. Zeznania świadka nie wnoszą do sprawy nic nowego. Przewodniczący ogłasza postępowanie dowodowe za ostatecznie zamknięte i udziela głosu nadprokuratorowi Dr. Wernerowi.

MOWA NADPROKURATORA

Mowa oskarżyciela publicznego nosiła charakter wybitnie polityczny. Dr. Werner rozpoczyna od stwierdzenia, że obecny proces jest największym, jaki kiedykolwiek rozegrał się przed sądem niemieckim i podkreśla, że wprawiony został w ruch cały aparat sądowy i administracyjny Rzeszy celem wykrycia sprawców zamachu. Nawijając do faktu, że na budynku Reichstagu widniał napis: „Narodowi niemieckiemu” prokurator wyraża przekonanie, że sprawcy zbrodni postanowili zniszczyć gmach, będący symbolem narodu niemieckiego.

Książka dla młodzieży — niedozwolona

Cóż to znowu za Brantôme, czy... Kartezjusz, Pietro Aretino czy Boccaccio?...

Tylko dla dorosłych... Sprasne anegdoty czy swawolne facecje, od których pieprz turawki musiałby stanąć w ponsach maku, co dopiero nie winne liczka dziewczątek na dorocie lub spańskich bykółków.

Nie — tym razem nie pornografia zasłużyła sobie na tak osobliwe wyróżnienie komisji „literackiej”, oceniającej przy M. W. i O. P. książki z punktu widzenia ich użyteczności dla młodzieży szkolnej.

Ta praca, wysoce destrukcyjna, podważająca fundamenty moralności i zdrowego sądu naszej bogobojnej i cnotliwej młodzieży okazała się książką Jana Nepomucena Millera p. t. „Zaraza w Grenadzie”, która po siedmiu latach wydania, w roku bieżącym doczekała się następującej oceny z ramienia „Komisji oceny książek z zakresu literatury pięknej do czytania dla młodzieży”.

Wniosek ten nawskroś światłonośnej niewątpliwie komisji (do której należy m. in. szereg „wybitnych” literatów), powzięty 23 lutego 33 r. (załącznik do pisma M. W. R. i O. P. Nr. II—10327/31) brzmi jak następuje:

„Miller Jan Nepomucen. Zaraza w Grenadzie”. Rzecz o stosunku nowej sztuki do romantyzmu i modernizmu w Polsce. Nakład księgarni F. Hościoka. W-wa 1926. Str. 201—L. 8863.

„Autor, na podstawie głoszonej przez siebie teorii uniwersalizmu, dokonując w książce tej rewizji naszego dorobku literackiego, głównie 19 i 20 wieku. Zaraza w Grenadzie” jest więc jednym z wyrazów powszechnie odczuwanej tendencji ustalenia nowego stanowiska wobec twórczości okresu niewoli: miała też po swem ukazaniu się (rok 1926) piętno aktualności i wywołata ferment w krytyce literackiej. Na tem polega jej znaczenie. Dla potrzeb szkolnych jest to jednak książka niedopuszczalna: jednostronność i apodyktyczność sądów autora, deformowanie faktów historycznych a priori powziętej tendencji, napuszonosć stylu, policzona czasami z zawilem czy mętłem rozmowianiem — sprawić mogą, że umysł niedojrzały, niezdolny do pogłębienia podanych teorii lub do samodzielnego przeciwwagi krytycznej, zobęda jedynie materiał do płytkiej frazeologii i dyktantyzmu.

Książka niedozwolona.”

Ciekawą byłoby rzeczą ustalić, czy owa komisja równie zdecydowane opinie wydała o innych współczesnych studiach literackich, jak np. Boya, Irzykowski, Adamczewski, czy tylko Miller okazał się niestrawnym dla pańkujących umysłów — i czy w czasach uroczystej intrygi Akademii Literatury Polskiej takie są pierwsze przejawy troski naszych sfer oficjalnych o szerzenie kultury literackiej w społeczeństwie?

k którego pożar miał być sygnałem generalnego ataku przeciwko Trzeciej Rzeszy. „Na gruzach jej miała być ustanowiona dyktatura proletariatu z łaski III-ej Międzynarodówki.

Opinia zagraniczna nie mogła mieć wątpliwości co do znaczenia wypadków, jakie rozegrały się w Niemczech, i co do niebezpieczeństw, jakie w związku z tem groziły cywilizacji zachodniej. Nic też dziwnego, że zagranicą podjęte zostały starania celem wyświeślenia prawdy. Jednakże cała akcja wszczęta w tym kierunku opiewana została przez ludzi, którym bynajmniej nie zależało na ujawnieniu sprawców zbrodni, przez tych „którzy straszni pył Niemiec ze swego obuwia”, by zagranicą wyładować swą bezsilną wściekłość z powodu bankructwa ich przestępczych planów.

Prokurator przechodzi następnie do odparcia zarzutów, zawartych w t. zw. „Brunatnej Księdze”. Wszystkie te zarzuty, zdaniem mówcy, warte są tyleż co oskarżenia skierowane pod adresem Trzeciej Rzeszy o okrucieństwach i zgnęcaniu się nad przeciwnikami politycznymi. Prokurator krytykuje w ostrych słowach rezolucję międzynarodowej ko-

misji śledczej, poczem przechodzi do okoliczności samego zamachu. Początkowo nawet w kołach narodowo - „socjalistycznych” nie przypuszczano, aby zbrodni tej dopuścili się komuniści. Gdy min. Goebbelsowi doniesiono o pożarze Reichstagu, sądził on, że ma do czynienia z żartem. Dopiero później przekonano się że zamach jest dziełem partii komunistycznej. W dłuższym wywodzie prokurator usiłuje wykazać, że Van der Lubbe jest komunistą. Gdyby nawet przyjąć, że nim nie był, podpalili on Reichstag, by wywołać rewolucję komunistyczną, toteż partia komunistyczna ponosi za jego czyn pełną odpowiedzialność.

VAN DER LUBBE

Tygodniowa przerwa nie wpłynęła bynajmniej dodatnio na zmianę nastroju Holendra, którego podczas rozprawy cechuje ta sama apatia co dawniej. Pewną różnicę zauważyć się daje jedynie w zewnętrzny wyglądzie van der Lubbe, który ma twarz opuchniętą, jak gdyby przeszedł ciężkie przeziębienie. Siedzi na ławie obójtnej ze spuszczoną wzdół głową. Ławy prasowe są znów zapelnione.

BEZPŁATNIE
PRASUJE **SPODNIE**
PRALNIA
CHEMICZNA
OPFERA
Ważne do 15-go grudnia
KAŻDEMU KTO ODDAJE 4 KOŁNIERZE DO PRANIA PO 18 GROSZY
OPFER: BIELAŃSKA 4—TWARDA 2—NOWOLIPKI 19—Ś-TO-JERSKA 34—ZAMENHOFA 11 — FRANCISZKAŃSKA 6-A — ZAMENHOFA 29

Portret Witosa

„Lekceważeniem państwa”...

Przed dwoma laty zarząd okręgowy stronnictwa ludowego w Krakowie wydał portret Witosa z następującym napisem: „Wincenty Witos, prezes Stronnictwa Ludowego, b. prezydent Rady Obrony Państwa, trzykrotnie prezes Rady ministrów, Kawaler orderu Białego Orła i wielu in. — więzień brzeski”. Portrety te, w liczbie kilkunastu tysięcy, rozszły się po całej Polsce i znajdują się w domach ludowców.

Przed kilku dniami — jak donosi z Cieszyńska „Pisni” — właścicielka składu obrazów umieściła na wystawie jeden z takich portretów, oddany jej do opłaty przez red. Kaletę.

W kilka dni później otrzymał p. Kaleta orzeczenie starostwa cieszyńskiego, w którym uznano go winnym przekroczenia art. 18 prawa o wykrocze-

niach, popełnionego przez wystawienie w oknie sklepu fotografii z podobizną Witosa z napisem: „więzień brzeski” — w czym starostwo dopatrzyło się demonstracyjnego okazywania niechęci i lekceważenia państwa i instytucji państwowych, w miejscu publicznym (II). Za przestępstwo to skazano p. K. na grzywnę w kwocie 100 zł. z zamianą w razie nieściągalności na karę 10-dniowego aresztu.

Kaleta dowiedziawszy się, że portret jest oprawiony, zabrał go do domu swego, gdzie zgłosił się nazajutrz posterunkowi i zabrał portret. Mimo protestu, założonego przez p. Kaletę w starostwie, portretu dotąd mu nie zwrócono.

Podsekretariat przemysłu wojennego w Min. Przem. i Handlu

W sferach urzędowych opracowuje się projekt utworzenia przy Min. Handlu i Przemysłu podsekretariatu stanu, którego kompetencji podlegałyby przemysł wojenny. Na stanowisko to mianowany ma być jeden z organizatorów takiego przemysłu, b. szef departamentu płk. inż. Kazimierz Kierziński.

Zgon rektora Uniwersytetu lwowskiego

Wczoraj o północy zmarł we Lwowie w 62-im roku życia Rektor Uniwersytetu im. Jana Kazimierza, profesor neurologii i psychiatrii, dr. Henryk Halban.

Zmarły od dłuższego czasu cierpiał na chorobę serca, z powodu której nie mógł pełnić obowiązków rektorskich.

Radjostacja w Poznaniu

Budowa nowej radjostacji w Poznaniu została ukończona. Do Poznania wyjechała z Warszawy specjalna komisja techniczna Polskiego Radia, celem przeprowadzenia prób i zbadania urządzeń nowej radjostacji. Jeśli próby wypadną pomyślnie, uruchomienie radjostacji poznańskiej nastąpi jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia.

oznakę „3 strzały”

symbol walki

z faszyzmem,

kapitalizmem

i reakcją!

symbol

jedności,

karności

i aktywności proletariatu!

BONŻURKA, PIŻAMA i SZLAFROK
JEST NAJPOTRZEBNIEJSZYM I NAJPRĄKTYCZNIJSZYM PODARUNKIEM
WIELKI WYBÓR UBRAN **NARCIARSKICH** **MĘSKICH I DAMSKICH** **FUTER**
po bardzo niskich cenach nabyć można detalicznie
PO CENACH HURTOWYCH
W WYTWÓRNI
UBIORÓW MĘSKICH BIELAŃSKA 21
„WUPEKA” 772

Dodatkowe kredyty oraz budżet Prezydium Rady Ministrów

Komisja budżetowa Sejmu uchwaliła wczoraj wnioski rządowe o dodatkowych kredytach na rok bieżący, pom. in. 6.100.000 na dopłatę do Funduszu Drogowego (zamiast projektowanych pierwotnie 100.000).

Ustawy przyjęto w brzmieniu rządowym.

Następnie przystąpiono do omówienia budżetu Prezydium Rady Ministrów, który wynosi w wydatkach 2.694.000. Jak oświadcza sprawozdawca, 70% tej sumy stanowią wydatki na Fundusz Kultury Narodowej.

W dyskusji przemawiał m. in. pos. Bitner (Ch. D.) który upomniał się o miejsce w Akademii Literatury dla św. tochowskiego i Rodziewiczówny, zestawiając te nazwiska z nazwiskami Boya i Rzymowskiego. Uważa, że i tutaj decydowały względy polityczne.

Tenże mówca, jak i pos. Kornecki, krytykowali ostatnio ogłoszoną ustawę urzędniczą, zapowiadając, że domagają się będą uchylecia tej ustawy.

Na zarzut pos. Korneckiego, iż urzędnicy państwowi zostali upartyjnieni, odpowiadał pos. Polakiewicz: „My nie jesteśmy partją, a dla naszych poczynań organizacyjnych żadnych usług od urzę-

dników nie wymagamy” — powiedział p. Polakiewicz.

Ha, widocznie urzędnicy sami z własnej gorliwości wstępują do BB!

Po licznych przemówieniach zabrał głos podsekretarz stanu, p. Siedlecki. Twierdzi on, że ewentualna obniżka płac urzędników w związku z nową ustawą uposażeniową, w żadnym razie nie przekroczy 7% wraz z dodatkami. Dekret o uposażeniach nie wpływa przy tem zupełnie na wysokość uposażeń emerytalnych i uposażeń urzędników, przesuniętych w starsi spoczynku przed wejściem dekretu w życie.

Co do zarzutów niektórych mówców upartyjnienia aparatu urzędniczego p. Siedlecki twierdzi, że pierwszeństwo do uzyskania posad mają ci, co brali udział w walce o niepodległość. Zarzuty, że od urzędników domaga się przynależności do partii prorządowej zupełnie odpowiadają rzeczywistości. Nieby nawet nie stało na przeszkodzie — mówi dalej p. Siedlecki — wprowadzeniu odpowiedniej ustawy w tym kierunku, jak to się dziś dzieje w Europie, ale to nie leży na linii tendencji Rządu.

W końcu przemawiał referent p. Brzozowski.

Bilans Banku Polskiego

Bilans Banku Polskiego na dzień 10 grudnia r. b. wykazuje zwiększenie zapasu złota o 45 tysięcy złotych do sumy 474,4 mil. złotych. Natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 4,9 mil. zł. i wyniósł 86 mil. złotych. Obieg biletów bankowych obniżył się o 7,4 mil. zł. i wyniósł na dzień 10 grudnia 987,2 mil. złotych. Pokrycie złotem

wobec zmniejszenia łącznej sumy obiegu banknotów i stanu natychmiast płatnych zobowiązań zwiększyło się nieznacznie z 42,45 proc. do 42,67 proc., przekraczając normę statutową o przeszło 12 punktów. Stopa dyskontowa Banku Polskiego wynosi 5 proc., zastawowa 6 proc. (PRESS).

KORZYSTAJCIE Z NIEBYWAŁEJ OKAZJI!

LIKWIDACYJNĄ WYPRZEDAŻ
Porcelany Kryształów, Szkła i Żyrandoli
HURTOWY SKŁAD „BERKOWICZ i PERLIN”
Bielańska 5
I piętro
vis-à-vis Banku Polskiego
rozpoczął z dniem 4 grudnia

Z rewolwerem w obronie przed konfiskatą

Przywódca rumuńskiej t. zw. secesji liberalnej, Jerzy Bratianu, syn wielkiego meza stanu, Jana Bratianu, popadł w ostry konflikt z policją.

Podczas rewizji dokonywanej w drukarni dziennika „Micareas” (w Bukareszcie), który jest organem secesjonistów liberalnych, Bratianu protestował

przeciwko konfiskacie numeru i groził policjantom rewolwerem. Zajęcie przybrało ostry charakter.

Podczas szamotanii się z policją Bratianu został poturbowany. Ma on zamiar zwrócić się ze skargą do Rządu na postępowanie władz policyjnych. (ATE).

Oszukańcze transakcje pułkownika Jagiełły w Brazylii

Przed Sądem Okręgowym w Warszawie stanął Władysław Kazimierz Popink-Jagiello, oskarżony o oszukańcze transakcje leśne w Brazylii.

Jagiello ma bardzo bogatą przeszłość. B. legionista, wódcęga - awanturk, pułkownik w wojnach w Ameryce Południowej, wódz Indian, zaczętnik więzienia w Fernando, członek międzynarodowej szajki handlarzy żywym towarem.

Ostatnio przebywał w Warszawie, zajmując posadę w P. K. U. w referacie oficerskim i tutaj został zdemaskowany przez dyrektora Najwyższej Izby Kontroli Państwa, p. Mieczysława Dębskiego. Od półtora roku przebywa w więzieniu.

Akt oskarżenia stwierdza, iż Jagiello zawiadnął dokumentami wydanymi przez ministerjum sprawiedliwości i ministerjum spraw zagranicznych i podro-

bił plenipotencję, upoważniającą go do sprzedaży terenów kolonizacyjnych. Ofiarą Jagiełły padł spadek po inż. Rymkiewicz, przemysłowcu w Brazylii, który zapisał swoją dzunglę, kuzynce, a żonie dyrektora Opery w Warszawie — p. Miłnarskiej.

Ta oto dzungla została przez Jagiełłę na podstawie fałszywych dokumentów sprzedana Towarzystwu emigracyjnemu „Nowa Kalifornia”. Oszustwo wyszło na jaw dopiero po roku. Jagiello bowiem b. sprytnie akcję swoją maskował. Ze sprzedaży 53 kilometrów kwadratowych lasu uzyskał około 200 tysięcy zł., które poszły do jego kieszeni.

Dokumenty są podrobione tak sprytnie, że w aktach sprawy niema dowodu czarno na białem, iż plenipotencja Jagiełły była sfałszowana. Nie odnaleziono również i współników Jagiełły.

Fakty i ocena faktów

Jeszcze kilka słów o „wyborach“ samorządowych

Część prasy prowincjonalnej („Głos Narodu“, „Dziennik Kujawski“) oceniła w sposób należyty, rozsądny takie fakty, jak wyniki głosowania do rad miejskich w Krakowie, w Tarnowie, w Borysławiu, w Inowrocławiu, w Grudziądzu, w Białej Małopolskiej; ton pism tego typu jest nieomal alarmowy; „kraj przesuwa się na lewo“, „wskaźnik rozgoryczenia mas“, „niespodziewany sukces socjalistów“ i t. p.

Część inna z „Czasem“ i z „I. K. C.“ na czele nie potrafiła przystosować swego sposobu pisanie do rzeczywistości; stare komunały posypały się, jak z rogu obfitości. „Czas“, który w ogóle wie o życiu tylko tyle, ile mu ks. Janusz Radziwiłł przy sposobności opowie, uznał, że P. P. S. poniosła w Krakowie klęskę; „I. K. C.“ zapewnia nadal swoich czytelników o „rozkładzie“ Socjalizmu polskiego, jako że — wyobraźcie sobie — nie uzyskali mandatu radzieckiego tam, gdzie... uniemożliwiono nam listy albo też uniemożliwiono wawczasu ich wystawienie.

Ocenie naszej daliśmy wyraz już kilka razy. Pytanie polega na rzeczy następującej:

czy rezultaty w Krakowie, Tarnowie, Borysławiu, Inowrocławiu i t. d. są jakimś przypadkiem, czy też przejawem faktu powszechnego, który w ogromnej części kraju nie mógł się ujawnić?

Teoria „przypadku“ nie wytrzyma żadnej krytyki; „przypadki“ w życiu społecznym nie wybuchają jednocześnie w trzech odrębnych dzielnicach, w trzech zgół odmiennych kategoriach stosunków, układu sił, nastrojów... Borysław... Kraków... Inowrocław... Jakż tu „przypadek“ może wchodzić w grę? Wyjaśnienie brzmi o wiele prościej: tam, gdzie wskutek takich czy innych okoliczności listy P. P. S. nie zostały ani uniemożliwione, ani uniemożliwione zgóry, — tam wszędzie spotkaliśmy się z bardzo gorącym oddźwiękiem ze strony mas; i odwrotnie, — tam, gdzie nastąpiło albo uniemożliwienie albo uniemożliwienie, całkowicie czy też częściowo, tam, gdzie, jak w Bydgoszczy, wykrajano groteskowe okręgi wyborcze, — tam, rzecz prosta, B. B. W. R. święci tryumfy, najzupełniej zresztą bezwartościowe, bo nie trzeba być wcale lwem poto, by „zdobywać“ mandaty po usunięciu przeciwników z pola walki.

Dlatego we wczorajszym artykule wstępnym pisaliśmy o „uchylonym

Pytanie — retoryczne

Jedno z czasopism literackich wydrukowało fragmenty odczytu, wygłoszonego w „Polskim Radjo“ o Boju — Żelaznym (z cyklu „Sylwety akademików literatury“). Autor tej pochwalnej prelekcji podniósł m. in. działalność Boja, jako publicysty, społecznika, „walczącego nieustraszenie o humanitarne rozwiązania tak doniosłych zagadnień, jak sprawa rozwodów, regulacja urodzeń, zmiany PEWNYCH (podkreśl. nasze) paragrafów kodeksu karnego“... Wszystko to bardzo pięknie, — ale cóż za styl zagadkowy i tajemniczy omówień pełen!... Jeśli się nie mylimy, te „pewne“ paragrafy kodeksu karnego dotyczą... kary śmierci, o czym zabroniono widocznie wspominać w studjo „Polskiego Radjo“, by nie psuć snu i apetytu jego abonamentu. Zwłaszcza, że poruszanie tematu kary śmierci w kraju, gdzie ma ona tak wpływowych obrońców i tak często jest wykonywana, nie byłoby stanowczo czymś „państwowotwórczym“. Wgłę lepiej ostrożnie i delikatnie: „pewne“ paragrafy...

Umiejętność posługiwania się dobrze i lojalnie brzmieniem omówieniami jest dla naszych czasów bardzo — w swym rozpowszechnieniu — charakterystyczna. Tu umiejętność stanowi część bardziej ogólnej sztuki — przystosowywania się, sztuki niezmiennej cennie i użytecznej wśród niebezpieczeństw „sanacyjnych“ dżungli. Dlaczego? Na to pośrednio daje odpowiedź autor prelekcji, gdy powołując się na Céline'a, twierdzi, że „la vérité n'est pas mangeable“, czyli — po polsku mówiąc — „prawda w oczy kole“. Tej „niejadalnej“ prawdy nie może w żaden sposób przelknąć mikrofon „Polskiego Radjo“, jako instytucji, poświęconej przedewszystkiem szerzeniu propagandy „sanacyjnej“.

Do tego miejsca wszystko jest jasne, zrozumiałe i konsekwentne. Ale jednego pogię niepodobna w dalszym toku refleksyj: jak można walczyć SKUTEKZNIE z „pewnymi“ paragrafami kodeksu karnego, skoro „urzędowo“ nie wolno nawet wymieniać ich nazwy ani treści?...

rabku zasłony“. Czytelnik dzienników „sanacyjnych“ widzi Polskę po przez taką zasłonę; ma przed sobą kolumny „zwycięstw“ B. B. W. R. w przeróżnych Ppidówkach, nie zawższe zdaje sobie sprawę, jakimi drogami te „zwycięstwa“ bywają osiągnięte. A gdyby tak wszędzie odbyły się wybory bez cudzysłowa, wybory

Prasa o wyborach krakowskich

„Polonia“ katowicka (organ Ch. D.) pisze:

„Duże zwycięstwo odnieśli socjaliści, uzyskując 23,16 proc. głosów. Świadczą o tym nie tylko o dużym wpływie „Naprzodu“, ale także o dobrej organizacji akcji wyborczej i o wzmocnieniu się wpływów socjalistycznych nie tylko w dzielnicach dalszych, ale nawet w dzielnicach wewnętrznych Krakowa“.

Sanacyjny „I. K. C.“ chciałby jakoś „wyinterpretować“ zwycięstwo PPS w Krakowie i Tarnowie, ale i to, co pisze, zawiera wyraźną pochwałę dla organizacji PPS w obu tych miastach. Czytamy mianowicie w tem piśmie:

„Jeżeli więc np. w Krakowie czy

całkowicie... normalne, typu, powiedzmy, francuskiego, angielskiego? wtedyby spadła zasłona. I w Krakowie, i w Tarnowie byłyby także różnice; „Pipidówki“ rozprostowałyby zgięty kark; stałyby czytelniki pism „sanacyjnych“ straciłyby do reszty orientację...“

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Tarnowie socjaliści utrzymali jeszcze poważną liczbę głosów i mandatów, to działa tu raczej tradycja kilkudziesięcioletniej agitacji politycznej i form organizacyjnych, przez tę agitację stworzonych i utrzymywanych“.

12 radnych socjalistów w Krakowie

Według oficjalnych obliczeń, lista socjalistyczna w Krakowie otrzymała 12 mandatów.

Tow. Janowi Kremerowi zabrakło do wyboru dwudziestu kilku głosów.

Wybory w Nowym Targu

Lista PPS w Nowym Targu otrzymała 1 mandat.

Centrala Pieniężna Polskiej Spółdzielczości Spożywców

Bank „SPOŁEM!“

WARSZAWA, Krak. Przedmieście 16-18, tel. 299-54
Oddział miejski ŻOLIBÓRZ, pl. Wilsona, tel. 11-15-11

jest najbardziej wskazaną dla mas pracowniczych

KASA OSZCZĘDNOŚCI

Kasy czynne w godzinach dziennych i wieczorowych

Węgla!

(o.). W nocy rękę w termometrach opadła do 17 stopni niższej zera. Śnieg skrzypiał pod nogami. Około południa mróz zelżał o trzy stopnie. Skulone postacie szybko przemikały chodnikami ulic warszawskich. Z nozdrzy ludzi i zwierząt buchały kłęby pary. W tramwajach, zrzadka tylko można zobaczyć człowieka na platformie. Tylko przykuty do korbby motorniczy, odziany w ciężki kożuch i olbrzymie, jednopałcowe rękawice, zwolna przesuwa korbą po tarczy biegów.

Szoferzy na postojach klną w „żywe kamienie“. Ziębnięci jeżdżą od rana do późnej nocy. Staranniej niż ciał szofera — kryty jest przed zamrażaniem motor taksówki...

Dorożkarze, ci niewolnicy koźła, kosztują przez cały dzień na powietrzu. Szronem pokryte grzbiety konie, wasy dorożkarzy osiwały od mrozu. Mało kto jedzie dorożką. I zimno i niewygodnie. Już lepiej jechać taksówką, tramwajem, nawet pieszo przebieść. Zawsze jest cieplej, niż w dorożce.

Stróż nocni, tragarze, właściciele wózków, straganów, sprzedawcy gazet i papierosów — zlorzeczają na mróz. I słusznie.

Mróz, mróz, wielki mróz. Starsi wiekiem ludzie mówią, że tego roczna zima będzie ostra i ciężka.

Składy węgla obłożone. Szczęśliwy ten, kto może pozwolić sobie na kupienie ciepłodajnego paliwa.

Towarówki węglowe, naładowane czarnymi bryłami, rozwożą węgiel do domów. Olbrzymie góry węgla pokrywa brudna warstwa śniegu. W powietrzu unosi się pył węglowy. Osiada na twarzy, ubraniu.

Przed składami węglowymi stoją gromadki kobiet i dzieci. To rodziny bezrobotnych. Wozy naładowane węglem, skrzypiąc powoli suną jezdnią. Oczy kobiet i dzieci bacznie śledzą.

Wóz podskakuje na „kociach łbach“.

Wskutek wstrząsu zdarzy się, że wypadnie kawałek węgla. Do leżącej bryłki podbiegają dzieci i kobiety. Ten, kto zwinniejszy, kto jest bliżej chwytka kawałek węgla.

A jak się zdarzy, że kawałek węgla uchwyci kilka rąk, znajduje się on w posiadaniu najbiedniejszego...

Wożony węgiel obrzuca jest zazdrośnymi spojrzami tych, którzy przyszli na poszukiwanie „czarnych diamentów“, aby móc zapalić w domu...

Zimno jest w mieszkaniach robotniczych, a jest najzimniej u bezrobotnych. Węgla, mimo obietnic, nie dostali. Może kolo świat składy komitetowe wydadzą węgiel.

Narazie trzeba marznąć, albo własnym przemysłem zdobywać opał. W niektórych mieszkaniach drzwi wewnętrzne już w zeszłym roku poszły na opał. Co w tym roku pójdzie na opał?

Na Rybakach pod nr. 29 mieszka od lipca rodzina bezrobotnej Pelagii Antoniak. W sieni koczują cztery osoby, a między nimi czteroletnia dziewczynka. Daremnie Antoniakowa kołaczę do Wydziału Opieki Społecznej — ani schroniska nie może otrzymać, ani żadnej zapomogi.

Na mrozie mieszkają cztery osoby, jak długo będą panowie z Magistratu patrzeć na tę mękę bezmierną Antoniaków?

Na Nowowiejskiej nr. 10, od czterech miesięcy mieszka w piwnicy 50-letnia

Marja Sokółowska z czworgiem drobnych dzieci. Najstarsze ma lat 12, najmłodsze pięć. Sieroty. Matka miała wózek z wodą sodową. Zalegała z podatkami. Magistrat cofnął koncesję. Biedne dzieci znajdują ludzkie warunki życia wtedy, jak chorują. W piwnicy dzieciaki zapadły na szkarlatynę. Poszły do szpitala. Kiedy wyzdrowiały, „zamieszkały“ znów u matki w piwnicy. I tam znów zachorowały na tyfus. Dzieciaki biedne nie znieśli piwnicznego powietrza.

Wydział Opieki Społecznej nie kwapi się przyjąć z pomocą. Zima w całej pełni, mróz kilkunastostopniowy. Biurokracja nieudolnie czyni wysiłki, zmierzające do przysięcia ludziom z pomocą, a zima sroga pcha tych ludzi do grobu...

SMAKOSZE!!!

NAJLEPIEJ I NAJSMACZNIEJ SIĘ JADA

W KAWIARNI „TON-PLAISIR“

GASTRONOMICZNEJ

NOWY ŚWIAT 64, tel. 2-89-48 (w lokalu d. „ASTORJA“)

NAJTAŃSZY LOKAL STOLICY!

ŚNIADANIA — OBIADY — KOLACJE od gr. 80

WIECZOREM: KONCERT-DANCING TOWARZYSKI

CENY NIEPODWYŻSZONE!

Do nabycia we wszystkich aptekach.

Przegląd prasy

POWRÓT DO TAJNEJ DYPLMACJI

Lwowski organ Stronnictwa Narodowego „Kurier Lwowski“ zaniepokojony jest tajemniczością naszej dyplomacji. Dzieją się na świecie rzeczy o historycznej doniosłości, nasi kierownicy jeżdżą zagranicę, przyjmują u siebie dyplomatów, a społeczeństwo błądzi poomacku.

Pisze tedy „Kurier Lwowski“:

„Zawieramy pakt nieagresji z Rosją sowiecką, to znówu rozpoczynamy bezpośrednie i ośobnionne rokowania z Berlinem. Co to wszystko znaczy? Naród chce wiedzieć, a nie trzeba zapominać, że w naszych czasach poparcie narodu, świadomego swych celów, jest nieodzownym warunkiem powodzenia wszelkich pociągnięć na szachownicy dyplomatycznej. Stanowczo warto ono więcej, niż moment zaskoczenia. Maksyma: „Gdyby kosza wiedziała o moich planach, spaliłabym ją“ — mogła mieć rację bytu w epoce dynastycznej. Dzisiaj powinna należeć do historii“.

A dopiero przed paroma dniami p. S. K. w organie naczelnym tegoż Stronnictwa Narodowego dowodził, że są rzeczy, o których nie można mówić społeczeństwu.

CHARAKTERYSTYCZNA NOMINACJA

Prezydent Rzeszy Hindenburg mianował niedawno ministrami bez teki w Rządzie niemieckim p.p. Hessa i Röhma. „Kurier Poranny“ szczególnie podkreśla tę drugą nominację i cytuje ustępy z książki Röhma, która dopiero przed miesiącem się ukazała. Przytoczymy jeden ustęp tylko, w dostatecznym stopniu charakteryzujący p. Röhma, przywódcę „szurmówek“ i kapiturowego mordercę: „Niech Europa, niech cały świat zginie w płomieniach. Cóż to nas obchodzi — byleby Niemcy żyli i byli wolni“.

Wyznawca takich zasad zasiada obecnie w rządzie niemieckim. Röhm jest poradcą kondotjerem i brał ostatnio udział w wojnie pomiędzy Boliwią a Paragwajem po stronie Boliwii.

W związku z tą nominacją „Kurier Poranny“ pisze:

„Trzeba stwierdzić, że głęboki rozdział zarówno treści, jak intencji pomiędzy słowami kpt. Röhma a przepełnionymi zapewnieniami o szczerym pacyfizmie enuncjacjami kanclerza Hitlera, może wprawić w zdumienie i opatrzyć szczególnymi komentarzami fakt powołania do rządu właśnie w obecnej chwili szefa sztabu szurmówek, boliwijskiego pułkownika i apologetę militarysty, kapitana Ernsta Röhma. Ta rozbieżność domaga się wyjaśnienia“.

Zdaje się obecnie po tej nominacji nie ulegać wątpliwości, że słynne wynurzenia kierownika polityki zagranicznej Rzeszy, Rosenberga, w Londynie wcale nie były jakimś wyrwaniem się niemieck

kiego Filipa z Konopi, lecz z całą świadomością rzuconą Europie pogroźką i zagrożeniem w otwarte karty.

WYSOKIE

KOSZTY ADMINISTRACYJNE

Wysokie koszty administracyjne instytucji ubezpieczeń społecznych oraz stwierdzony stały wzrost procentowy tych kosztów dopiękły już nawet „Kurjerowi Polskiemu“, który przed paroma laty wraz z całą prasą „sanacyjną“ rad był, że Kasy Chorych „odpartyjniąto“. Obecnie okazuje się, że „partyjniacy“ nienajgorzej rządzą Kasami Chorych, skoro stosunek procentowy kosztów był mniejszy, a i — to przedewszystkiem — chorzy otrzymywali świadczenia w najszerszym zakresie.

Oto, co pisze organ przemysłowców:

„W pierwszej połowie bież. roku wpłynęło ze składek 82,4 milionów zł., z czego na t. zw. świadczenia wydatkowała 61 Kas Chorych w ciągu pierwszych sześciu miesięcy b. r. 65,4 milj. zł., czyli 77,9 proc. przypisu składek. W roku 1930 na cel ten wydatkowano 84,7 proc. przypisu składek, w r. 1931 84,4 proc., w r. 1932 — 78,6 proc., a obecnie już tylko 77,5 proc. Z każdym więc rokiem wydatki Kas na ubezpieczonych spadają procentowo. Koszty administracyjne wynosiły w r. 1931 — 11,2 proc. przypisu składek, w r. 1932 11,4 proc., a w r. 1933 — 12,6 proc. Pomimo dokonanego scalenia Kas z 200 na 61, wydatki administracyjne nie zostały odpowiednio zredukowane. Cyfry te mówią same za siebie“.

Dalej czytamy w „Kurjerze Polskim“:

„Nie może być w tych świadczeniach absurdów, by tak, jak na Górnym Śląsku składki ubezpieczeniowe dochodziły w hutnictwie i górnictwie do 30 i 40 proc. kosztów robocizny, by administracja ich pochłaniała coraz więcej, z tego, co przeznaczone jest właśnie na cele pomocy, i wreszcie, by obciążać nimi nierównomiernie i niesprawiedliwie wytwórczość państwową i wytwórczość prywatną. Nikt nie obala zasady świadczeń społecznych, ale każdy musi się domagać dostosowania ich do poziomu naszych możliwości tak, jak każdy może wymagać maximum wysiłków w kierunku ich nienagannego i właściwego funkcjonowania“.

(Podkreślenia w cytowanym ustępie nasze).

Czy nikt nie obala zasady świadczeń społecznych — to jeszcze pytanie. W tymże artykule „Kurjer Polski“ domaga się fabrycznych Kas Chorych. Już samo właśnie zniesienie zasady powszechności w Kasach Chorych zadałoby im cios śmiertelny, a już o pomocy, jaką robotnik otrzymałby z prywatnej, fabrycznej kasy coś wiemy. W b. zaborze rosyjskim mieliśmy je przed wojną.

X. Y. Z.

SUKNIE I BLUZKI

PO PRZEBUDOWIE LOKALU
POLECA W NAJWIEKSZYM WYBORZE

ZNANA W CAŁEJ POLSCE

HURTOWNIA M. HOPMAN

Warszawa, NALEWKI 38, Tel. 11-55-72

(Front I-sze piętro)

HURT! NISKIE CENY! DETAL!

Drukarze protestują przeciwko pogarszaniu ustawodawstwa

Ogólne Zebranie Drukarzy, wyraziło protest przeciw zamachom na klasę robotniczą w postaci nowych ustaw, przedłużających o 2 godziny tydzień pracy, zmniejszających płacę za godziny nadliczbowe, skracających urlopy; wyraziło

protest przeciwko wprowadzeniu przymusowego arbitrażu rządowego; wyraziło solidarność z całą klasą robotniczą, która musi przeciwstawić się tym zamachom.

Protest pracowników elektrowni warszawskiej

Odbyło się zgromadzenie członków Związku Pracowników Komunalnych i Instytucji Użyteczności Publicznej, Oddział Elektrownia, przy udziale kilkuset osób z pośród pracowników elektrowni warszawskiej.

Referat zasadniczy wygłosił prezes Zarządu Związku, tow. Neubauer, po-

czem wywiałą się kilkugodzinna dyskusja, w wyniku której przyjęto rezolucję, przeciwstawiającą się pogorszeniu warunków pracy i zapewnającą, że robotnicy wszelkimi dostępnymi środkami walczyć będą o zachowanie dotychczasowych zdobyczy świata pracy.

Rewolta w Hiszpanji

We wtorek, w nocy doszło w wielu miejscowościach do krwawych starć, w których zginęło kilkanaście osób i wiele zostało rannych. Do poważniejszych zająć doszło w St. Vincente, gdzie rewolucjoniści poddali się dopiero wtedy, gdy lotnicy zbombardowali ich siedzibę.

W Saragossie walka między rewolucjonistami a gwardią cywilną trwała 4 godziny. Poległo 3 spiskowców, a kilku zostało ciężko rannych. Pod Gibraltarem rewolucjoniści ostrzeliwali pociąg jadący z Algeciras do Madrytu, prowadzony przez żołnierzy. Żołnierze odpo-

wiedzieli strzałami, zabijając 2 napastników. W miejscowości Elwina spiskowcy podpalili kościół, aby odwrócić uwagę policji od prochowni, w której skradli kilkaset kilogramów materiałów wybuchowych. Podczas pościgu jeden rewolucjonista został zabity, 4 jest rannych. Pod miastem Leon dokonano zamachu bombowego na tor kolejowy na 5 m. przed przejściem pociągu pośpiesznego. Tylko dzięki przytomności umysłu maszynisty nie doszło do katastrofy. W miejscowości Tomino grupa rewolucjonistów proklamowała republikę komunistyczną, jednak samobrońca mieszkańców zmusiła ich do ustąpienia z miasta. Podczas starcia z rewolucjonistami w miejscowości Elta zabito jedną osobę, 9 osób jest ciężko rannych. W miasteczku Logrono w czasie walk z rewolucjonistami zginęło 2 policjantów, a 11 zostało ciężko rannych. Ze strony rewolucjonistów jest 5 zabitych i kilkunastu rannych.

USPOKOJENIE

Z Madrytu nadchodzą wiadomości, że strajk powszechny powoli wygasa. Większość robotników powróciła do pracy. Minister Spraw Wewnętrznych oświadczył, że rewolucję syndykalistyczną można uważać za skończoną. Kolejarze zmuszeni wczoraj do strajku, powrócili do pracy. W Barcelonie również nastąpiło uspokojenie. 2.000 robotników, którzy strajkowali od 24 dni, powróciło do pracy.

Z ŻYCIA PARTJI

KOMUNIKAT

Wobec ogłoszenia w „EXPRESIE POLESKIM” listu otwartego ADAMA ROSZKOWSKIEGO z Brześcia n Bug, deklarującego swoje usługi B. B. przypominamy, że A. ROSZKOWSKI ZOSTAŁ WYDALONY Z P. P. S. NA MOCY UCHWAŁY KONFERENCJI CZŁONKÓW P. P. S. W BRZĘSIE JUŻESZE W DNIU 10-GO MAJA 1931 ROKU. Sekretariat Generalny C. K. W. P. P. S.

Zmiany wśród generalicji

Dotychczasowy dowódca 7 dywizji piechoty w Częstochowie gen. brygady Dąbowski, dekretem Prezydenta R. P. z dn. 12 grudnia r. b. przechodzi w stan spoczynku na własną prośbę.

Na dowódcę 7 dywizji piechoty został wyznaczony płk. dypl. Stachiewicz Wacław, dotychczasowy dowódca piechoty dywizyjnej I Dywizji Piechoty Legionów.

Zgon polityka czeskiego

We wtorek popoł. zmarł w Pradze Antoni Svehla, b. prezes rady ministrów, przywódca stronnictwa agrarjuszy.

Pokwitowanie

NA FUNDUSZ PRASOWY „ROBOTNIKA”

Józef Kuźmicki w Grodnie zł. 130

Z WZORAJSZEJ GIEŁDY

Berlin 212.40. Belgja 123.70. Holandia 358.10. Londyn 20.18. Paryż 34.86. Praga 26.43. Sztokholm 150. Szwajcaria 172.30. Włochy 46.88.

Tendencja na rynku dolarowym nieco mocniejsza. Rano płacono w Warszawie 5.71. Bank Polski 5.65, w obliczeniu międzynarodowym kurs dolara kształtował się 5.76.

W sali opery—operetka

8-miominutowe posiedzenie hitlerowskiego Reichstagu

Otwarcie i ukonstytuowanie się nowego Reichstagu odbyło się we wtorek o g. 15 w sali opery Krolla i trwało zaledwie 8 minut (!). Zebrało się 661 posłów — wszyscy prawie w mundurach szturmowców i stahlhelmowców. Nieobecnego Hitlera zastępował minister Hess, Na wniosek min. Fricka Reichstag przez aklamację dokonał wyboru

prezydium. Obrany został prezydentem Goering, jego zastępcami: dotychczasowy prezydent sejmu pruskiego Kerrl, do tychczasowy premier bawarski Esser oraz poseł Stauss. Również przez „aklamację” Reichstag upoważnił Goeringa do wyznaczenia terminu oraz porządku obrad następnego posiedzenia.

Zdumiewająca historia

Waż morski w jeziorze?

Sprawa tajemniczego potwora morskiego w jeziorze szkockim Loch Ness, która od trzech miesięcy interesuje szerokie koła publiczności i nauki, była wczoraj przedmiotem dyskusji w Izbie Gmin. Poseł Anstruther-Gray zapytał czy rząd w interesie nauki nie zamierza wsząć dochodzenia w sprawie tego potwora, co do którego istnienia 51 wiarogodnych świadków złożyło oświadczenia w miejsce przysięgi. Sekretarz stanu dla Szkocji, sir Gotfried Collins w odpowiedzi zażądał przedstawienia ścisłych dowodów istnienia zagadkowego stworzenia, nim przystąpi się do organizacji wyprawy lotniczej. Wśród ogólnego śmiechu poseł socjalistyczny Maclean wtrącił, iż rząd lepiejby zrobił, gdyby zechciał się zająć potworem bezrobocia.

Były sekretarz dla Szkocji Adamsohn

oświadczył w wywiadzie dziennikarskim, iż w sprawie tej żarty nie są na miejscu, istnienie bowiem tego potwora jest dowiedzionem. Poseł Murdoch Mac Donald zaproponował, aby węża morskiego złapać w olbrzymią sieć rybacką, inni znów radzą spuścić staw, by potwora w ten sposób najłatwiej złapać żywcem. Codziennie setki uczonych, dziennikarzy i fotografów udaje się nad jezioro, by uchwycić moment ponownego ukazania się smoka. Według twierdzeń wiarogodnych potwór ma mieć 20 metrów długości, dotychczas jednakże zdołano zaobserwować jedynie migawkowo linję grzbietu smoka tuż nad powierzchnią jeziora. Władze szkockie wydały rozporządzenie polecające potwora opiece publiczności, zakazując surowo zabicia go. Jeziora pilnują dzień i noc silne patrole policyjne.

O wypłatę pensyj

Pracownikom miejskim w Warszawie

We wtorek prezydium Związku Prac. Użyteczności Publicznej w osobach tow. Kurowskiego, Wysockiego i Szalkowskiego interwenjowało u prezydenta miasta Warszawy, oraz w Wydziale finansowym Magistratu w sprawie wypłaty pensji za grudzień, oraz przynajmniej części zaległej pensji za październik.

P. prezydent przyrzekł, że wypłata

pensji za grudzień rozpocznie się w bieżącym tygodniu, co się zaś tyczy zaległości, to starać się będzie o to, ażeby pracownicy mogli otrzymać przed świętami Bożego Narodzenia artykuły spożywcze na poczet pensji październikowej.

Konkretną odpowiedź prezydent miasta przyrzekł dać w czwartek.

Strach ma wielkie oczy...

We wtorek w sali Zw. Zaw. Maszynistów, odbył się odczyt zbiorowy, zorganizowany przez Z. N. M. S., p. t. „Po tamtej stronie barykad...”

Po referatach tow. Jakubowskiego, Jaszuńskiego, Lipińskiego, Rapackiego i nżej popisanego, zabrał głos w dyskusji prezes Z. P. M. D., p. Perzyński.

W pewnym momencie swego przemówienia p. Perzyński, najwidoczniej bardzo zdenerwowany przedstawił wionem: za zebraniu dowodami prowokacyjnej roli bratniego mu „Legionu Młodych”, ośmielił się rzucić pod adresem P. P. S. niesłychane oszczerstwo. Oświadczył on wobec kilkuset zebranych osób, iż P.P.S. „organizuje wiece robotnicze poto, aby na nie sprowadzać policję”.

Znajdując się w pobliżu mówcy, podbiegłem pierwszy do trybuny i zażądałem od p. Perzyńskiego cofnięcia tego bezczelnego, lajdackiego oszczerstwa. Na sali powstał tumult, a grupa towarzyszy, akademików i turawców otoczyła mówcę, wyrażając swe burzenie. Po uspokojeniu zebranych zabrałem głos i raz jeszcze zażądałem od p. Perzyńskiego cofnięcia oszczerstwa, oświadcza-
jąc równocześnie, iż pozatem głosu on w lokalu robotniczym nie dostanie.

P. Perzyński oświadczył, iż miał na myśli nie P. P. S., ale jednego z jej byłych członków Gardeckiego, dziś przywódcę Z. Z. Z. Ten to pan miał jeszcze w 1925 r. doprowadzić do jakiegoś starcia z policją w czasie strajku metalowców czy budowlanych. Zakończył p. Perzyński wyrazami pokornych przeprosin, że nie miał zamiaru nikogo obrażać.

Odpowiedziałem mu raz jeszcze, podkreślając rolę prowokacji w ruchu robotniczym. Po godzinie p. Perzyński wraz z grupą Z. P. M. D. opuścił zebranie.

Wczorajsza „Gazeta Polska” pisze:

„W ciągu przemówienia prezesa Z.

Sensacyjne aresztowanie Istonosza w Żywcu

Z Żywca donoszą:

Przed paru dniami zawieszono w urzędowaniu listonosza pieniężnego w Miłowie, Milka, pozostającego pod zarzutem nadużyć na szkodę interesantów. Przed kilkoma dniami zaś aresztowano funkcjonariusza pocztowego, Wojciecha Sadłkę.

W swoim czasie głośny był napad rabunkowy w Miłowie na listonoszów: Milka i Sadłkę, w chwili, gdy obaj znaleźli się w ciemnej uliczce, wiodącej ku stacji kolejowej, z większą ilością pieniędzy. Według ówczesnych wiadomości, listonosze bronili mienia do ostatniej chwili, zmuszwszy spłoszonych bandytów do ucieczki. Mitek otrzymanyszy

kilka krwawych cięć w głowę, upadł nieprzytomny na ziemię, zaś Sadłkę, goniąc ostatekami sił, doprowadził odwozkiem na dworzec kolejowy.

Oskarżony za ów napad Tomasz Bogdał stanął przed sądem ówczesnym, który skazał go na karę dożywotniego więzienia. Karę tę odsiadyuje on obecnie w więzieniu w Włocławku.

Obecne aresztowanie listonosza Wojciecha Sadłkę pozostaje właśnie w związku z tym napadem. Wraz z Sadłką aresztowany został również Stanisław Pudęko, szofer z Żywca.

Szczegóły tej sprawy trzymane są w tajemnicy.

Z Komisji Budżetowej

Mowa tow. posła Tadeusza Regera

Wieczorne posiedzenie wtorkowe

Komisja budżetowa poza budżetami Sejmu i Senatu (pisaaliśmy o tem we wczorajszym numerze) rozpatrywała wczoraj budżet Ministerjum Poczty i Telegrafów. W związku z tem rzeczowe a mocne przemówienie wygłosił na Komisji tow. poseł Tadeusz Reger.

Towarzysz Reger stwierdził istnienie czarnego gabinetu, który przeprowadza bezprawną cenzurę listów. Tow. poseł przytoczył fakty, że jemu samemu zginęły listy adresowane do Wiednia, że list partyjny wysłany expresse z Warszawy do Pragi, dotarł tam pod postacią... pustej koperty!

Tow. Reger ostro napiętnował praktyki Poczty w rodzaju ostatnio obserwowanej podczas krakowskich wyborów do Rady Miejskiej, gdy zadarmo, bez żadnej opłaty roznoszono przez pocztę kartki z „jedynką”.

Tow. Reger powstaje przeciwko niestałości i chwiejności opłat pocztowych, domagając się stabilizacji, a zarazem i obniżenia tych opłat, jako nazbyt koszt-

ownych. Towarzysz nasz podkreśla, że przy ostatnio wprowadzonych pocztowych upominaniach dłużników i pocztowych inkasach pominięto i upośledzono ludność wiejską.

Poseł Reger krytykuje niefortunną inowację uiszczania opłat szkolnych przez P. K. O. naskutek czego rzesze młodzieży szkolnej tłoczyły się w olbrzymich ogonkach od czwartej do wpół do ósmej w nocy.

Mówiąc o automatyzacji telefonów w Małopolsce i na Śląsku, tow. Reger podniósł, że taryfa licznikowa jest tak wygórowana, iż telefony nie opłacają się i wiele osób przestaje z nich korzystać.

Wreszcie tow. Reger porusza kwestję programów radiowych, służących do nieustannego wychwalania wszelkich poczyniań sanacyjnych.

Kończąc, towarzysz poseł stwierdza, iż wobec powyższych faktów PPS. nie może mieć zaufania do Min. Poczty i Telegrafów.

Sąd nad biedakami

którzy zabrali węgiel z wagonu

Na ławie oskarżonych w sądzie grodzkim w Inowrocławiu zasiadło 22 mieszkańców wioski Szymborze pod Inowrocławiem, którzy w czerwcu b. r. napadli w godzinach wieczornych na pociąg węglowy na linii Herby — Gdynia i, po zatrzymaniu go, zabrali pewną ilość węgla.

Na rozprawę powołano kilkunastu

świadków. Winę udowodniono 11 oskarżonym. Sąd skazał Stanisława Przybysza, Stefana Przybyśa, Zygmunta Mrówczyńskiego, Kazimierza Mrówczyńskiego, Jana Niedźwieckiego, Franciszka Jutczaka, Koziora, Słomczewskiego, Rolirada, Tomczaka i Franciszka Straszewskiego — każdego na 4 miesiące aresztu.

Hitlerowcy n.ezadowoleni z Ponceta

W związku z onegdajszą drugą z kolei rozmową pomiędzy ambasadorem francuskim Poncetem a Hitlerem, w berlińskich kołach dobrze poinformowanych kołach utrzymują, że ambasador Poncet przedstawił kanclerzowi odpowiedź gabinetu Chautemps na żądania niemieckie w sprawie dozbrojenia. Odpowiedź ta nie zadowoliła niemieckich koł rządowych. Ponadto wydaje się być pewnem, że żądania niemieckie, dotyczące Reichswehry i jej uzbrojenia spotykają się nie tylko ze sprzeciwem Francji, lecz

również innych mocarstw. Utrzymują nawet, iż ambasador Poncet, w imieniu premiera Chautempsa, poruszył ponownie sprawę oddziałów szturmowych, szkieletu ochronnych oraz wyszkolenia wojskowego młodzieży niemieckiej, przy czem niedwuznacznie miał dać do zrozumienia, że Francja oraz inne państwa powyższemu zagadnieniu poważnie się interesują. W berlińskich kołach daje się zauważyć pewien nastrój zdenerwowania z uwagi na to, że Anglia dotychczas nie zajęła żadnego stanowiska.

Socjaliści łotewscy przeciw hitlerowcom na Łotwie

Donoszą z Rygi, że partja Socjalno-Demokratyczna złożyła do laski marszałkowskiej projekt ustawy o zlikwidowaniu samodzielnego wydziału szkolnictwa niemieckiego wobec coraz bardziej

szerzonej agitacji hitlerowskiej w szkołach niemieckich. Projekt ten w Sejmie nie znalazł większości, gdyż został odrzucony 42 głosami przeciwko 33.

Ponowne podpisanie umowy

w firmie Lardelli

Pogorszenie warunków pracy dzięki Z.Z.Z.

Jak wiadomo, w dn. 30 listopada zawarta została w firmie Lardellego umo-

wa, gwarantująca prawa zatrudnionych tam pracowników. Umowę tę „zaskarżył” p. Kaliszewski ze „Związku” ZZZ., uważając, że aczkolwiek umowa jest dobra dla pracowników, ale szkodliwa dla „Związku” ZZZ., więc należy ją utracić. Oczywiście stanowisko to było bardzo wygodne dla p. Lardellego.

„Związek” ZZZ. nie ma żadnego prawa wogóle wtrącać się do tej sprawy, gdyż ta 27 pracowników ma tylko jednego członka. Stwierdzili to na

konferencji przedstawiciele Związku klasowego i pracownicy firmy.

Mimo to jednak, akcja ZZZ. miała ten skutek, że umowa, która została ponownie zawarta, w pewnych punktach pogarsza osiągnięte już poprzednio rezultaty.

Oto, do czego służy ZZZ. w ruchu robotniczym!

W jednym z najbliższych numerów „Robotnika” napiszemy, jakie to stosunki panują np. w firmie „Polonia”, gdzie pracuje sam pan prezes „Związku” ZZZ.

KONKURS

na stanowisko Dyrektora Szpitala Kasy Chorych w Warszawie

Kasa Chorych w Warszawie ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora Szpitala. Od kandydatów wymagane są następujące warunki:

- 1) Obywatelstwo polskie,
- 2) prawo wykonywania praktyki lekarskiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) conajmniej 6-letnia praktyka kliniczna,
- 4) conajmniej 10-letnia praca na stanowisku administracyjnym.

Podania odpowiednio udokumentowane należy składać w Dziale Lekarskim Kasy Chorych w Warszawie — ul. Polna 30 — Sekretariat Naczelnego Lekarza, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 22-go grudnia 1933 r. do godziny 15-ej.

Wynagrodzenie zależne od umowy. Posada do objęcia od dnia 1-go stycznia 1934 r.

Sześciu robotników na dnie biega-szybów

Omali że nie zginęli śmiercią tragiczną

„Polonia” donosi:

Ubiegłej nocy na polach pod Zagórzem zdarzył się straszny wypadek, który omali że nie pociągnął za sobą sześciu ofiar ludzkich.

Zarząd kop. „MORTIMER”, inieruchomości przed kilku miesiącami, chcąc przeciwdziałać nielegalnemu górnictwu, postanowił zniszczyć wszystkie w okolicy biega-szyby. W tym celu zorganizowano specjalną kolumnę górniczą, zaopatrzoną w duże zapasy materiału wybuchowego, która wczorajszej nocy, około godziny 24 wyruszyła pod kierunkiem sztygara w okolicę. Zatrzymywano się na każdym biega-szybie i, po założeniu naboju, rujnowano i zasypywano warsztaty pracy nieszczęśliwych ludzi — bezrobotnych.

W ten sposób zniszczono kilkadziesiąt szybów i nad ranem „spracowani” górnicy wrócili do kopalni.

Nie przecuwalili oni nawet, jak straszna tragedia rozgrywa się na dnie jednego z wysadzonych szybów...

Wczesnym ranem kopalnia, oraz miejscowy posterunek policji, ZAALARMOWANE ZOSTAŁY HIOBOWĄ WIEŚCIĄ O ZASYPANYCH NA DNE 23 METROWEGO SZYBKU SZEŚCIU GÓRNIKÓW. Wieść o zasypanych roznieśli się lotem błyskawicy po okolicy, ściągając na miejsce tłumy mieszkańców, a wśród nich rozpaczające rodziny.

Zarząd kopalni zorganizował natychmiast kolumnę ratunkową, która przystąpiła do akcji, mającej na celu wydobyć zasypanych, żywych czy martwych.

Po wstępnym śledztwie stwierdzono, że na dnie szybów znajdują się: Jan Sawka, Władysław Janicki, Roman Zysek, Stanisław Bronicki, Franciszek Pluta i Kurek.

Akcja kolumny ratunkowej została pokierowana w ten sposób, że nieczynna pochylona próbowano dostać się do zasypanych. Napięcie zebranego tłumu, który w międzyczasie doszedł do liczby około tysiąca osób, wzrosło tembardziej, że przez kilka godzin z podziemi nie było żadnej wieści. DOPIERO OKOŁO GODZINY 10 KOLUMNA RATUNKOWA DOTARŁA DO JEDNEGO Z ZASYPANYCH, KTÓREGO WYCIĄGNIĘTO NA POWSZECHNIE. BYŁ TO SAWKA, OSŁABIONY PRZEJŚCIAMI, JEDNAK

PRZYTOMNY. OKOŁO GODZ. 11 DOTARTO DO DWUCH NASTĘPNYCH GÓRNIKÓW — JANICKIEGO I PLUTY, A OKOŁO GODZINY 14 WYCIĄGNIĘTO POZOSTAŁYCH GÓRNIKÓW. W SZYBIE BYLI NIESŁYCHANIE WYCZEPANI, PRZYTEM JANICKI I BRONICKI RANNI W GŁOWY ODŁAMKAMI SPADAJĄCEGO WĘGLA. Na miejscu zjawił się lekarz, który opatrzył rannych, poczem odwieziono ich do szpitala.

Podszywanie się pod P. P. S.

„Sanacyjna” impreza w Grodnie pod fałszowaną firmą

Czterostronicowe pismo „Grodzieński Dziennik Kresowy” z dn. 7 grudnia 1933 r. zamieściło następującą notatkę:

PRZYGOTOWANIA DO OBCHODU 35-LECIA ROCZNICY ROZPOCZĘCIA PRAC P. P. S. W GRODNI.

W związku z obchodem 35-letniej rocznicy rozpoczęcia prac niepodległościowych PPS w Grodnie w dniu 5 b. m. odbyło się posiedzenie miejscowego Komitetu.

Wzięt w nim udział przybyli specjalnie z Warszawy radca Pankiewicz, członek warszawskiego Komitetu.

Omawiane były sprawy, związane z organizacją obchodu.

Spodziewany jest przyjazd około 50 osób, byłych członków i sympatyków ówczesnej PPS, w tem premiera Prystora, prezesa Sławka, wojew. Kościłkowskiego i innych.

W programie, poza właściwym obchodem, projektowana jest wspólna biesiada z udziałem przyjeżdżających gości.

ci, członków Komitetu i byłych czynnych członków PPS na miejscu.

Komunikatów o podobnej treści ukazało się w grodzieńskich pismach już kilka, poczynając od czerwca r. b.

Wszystkie te komunikaty są tak zredagowane, że niewtajemniczeni mogą odnieść wrażenie, iż całą imprezę urządza organizacja Polskiej Partii Socjalistycznej. Ludzie orientujący się w dzisiejszej rzeczywistości, czytając w komunikacie nazwiska gości, już z tego samego szczegółu napewno domyślą się, że jest tu coś nie tak, jak głosi komunikat. Ale szerszy ogół, nie zupełnie zorientowany, gotów jest pomyśleć, że organizowana impreza jest istotnie obchodem Polskiej Partii Socjalistycznej i to... z udziałem wymienionych wszystkich gości.

Nie pretendując do takiego zaszczytu i celem wyprzedzenia z błędnych szerszych kół społeczeństwa, stwierdzamy, że z głośno reklamowaną imprezą, Polska Partia Socjalistyczna nie wspólnego nie miała i nie ma. Do grona organizatorów imprezy, poza jednym byłym członkiem — skreślonym przed dwoma laty z listy P. P. S-ów, nikt ani z członków partii, a tembardziej z członków O. K. R. P. P. S. w Grodnie, nie wchodził i nie wchodzi. W imprezie i we „wspólnej biesiadzie” towarzysze nasi udziału nie biorą, rozumiejąc dobrze, że przygotowywana „uroczystość” robiona jest przez ludzi z panującego obozu, samowolnie używających inicjałów P. P. S. dla ściągnięcia na imprezę rzesz robotniczych, w pewnych określonych celach. Klasa robotnicza Grodna, obchodem „P. P. S.” — bez P. P. S. żadnego zainteresowania nie wykaże. Przynęta w postaci inicjałów partyjnych nikogo wbić nie wprowadzi.

O. K. R. P. P. S. Grodno

Wypadki wczorajsze w Stolicy

SKOK Z IV PIĘTRA.

Nocy ub. o godz. 1-ej z okna IV piętra, klatki schodowej przy ul. Dzielnej 31 wyskoczyła na asfalt podwórza 58-l. Małka Zyskindowa, wdowa.

SAMOBÓJSTWO STARCA.

Przy ul. Poznańskiej 14, w mieszkaniu własnym targnął się na życie, powiesił się w śpiżarni, znajdującej się w przedpokoju, 81-l. Franciszek Cygler, emeryt. Kiedy sublokator powrócił z miasta, ujrzał wiszącego. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć. Przyczyna samobójstwa — apatia życiowa. Denat pozostawił żonę 50-l. Zofię.

UPADEK Z RUSZTOWANIA.

Przy ul. Radziwińskiej 138, w czasie pracy spadł z rusztowania z wysokości pół piętra 33-letni Lejb Rozenblum, malarz pokojowy (Gęsia 36a). Rozenbluma, ze zranioną prawą ręką przewieziono na opatrunek na stację Pogotowia.

OFIARY ŚLIZGAWICY.

W ciągu doby ubiegłej ofiarami ślizgawicy na chodnikach padło 5 osób. Są to: Eugeniusz Gomulka, elektrotechnik, Helena Szwarowa przy mężu, Tauba Karpowa, handlarzka. Jankiel Eisensztejn przy ojcu, i Marja Raczowska przy dzieciach. Wszystkim ofiarom ślizgawicy pomocy udzielało w ambulatorium Pogotowia.

OFIARY SPORTU ZIMOWEGO

Na ślizgawce w Dolinie Szwajcarskiej upadł i zranił się w czoło student politechniki Henryk Zajac.

Na ślizgawce „Łobzowianka” w Al. Ujazdowskiej upadła i złamała prawą rękę uczennica Zofia Pawliszewska.

Z miasta

w kilku słowach

FALSZOWANIE PRODUKTÓW SPOŻYWCZYCH. Miejski instytut higieniczny stwierdził, że niektóre sery topione, pochodzenia zagranicznego, t. zw. „sery bez skórki”, są nieraz produktem, zawierającym nadmiar wody i zbyt dużą domieszkę związków mineralnych, pozbawioną często produktami spleśniałymi lub w zupełności zniszczonymi przez robaki. Ostrzega się przed nabyciem, aby przed kupnem badać jakość tego produktu.

LICZBA TAKSÓWEK ZMNIEJSZA SIĘ. Na 1 listopada dział ruchu kołowego wydziału przemysłowego zarządu miejskiego miał zarejestrowanych 1984 dorożek samochodowych. W ciągu listopada przybyło 15 dorożek, nie ubyło ani jednej. W ten sposób na 1 grudnia było w Warszawie zarejestrowanych 1999 dorożek, o 170 mniej, niż w tym samym czasie r. z.

WZROST CZYTELNICTWA W BIBLIOTECIE PUBLICZNEJ. W sierpniu Biblioteka Publiczna zanotowała we wszystkich swych instytucjach 3.853 odwiedzin, we wrześniu 11.364, w październiku 17.918, w listopadzie 21.231. Wypożyczono ogółem w sierpniu 16.884 tomów, w październiku 25.677, w listopadzie 29.056. Na 1 grudnia Biblioteka posiada skatalogowanych i dostępnych dla czytelników 238.000 tomów.

WYPŁATA ZASIŁKÓW RODZINOM POWOŁANYCH NA ĆWICZENIA. W początkach przyszłego tygodnia wydział wojskowy zarządu miejskiego przystąpi do wypłaty dalszej serii zasiłków rodzinom rezerwistów, którzy odbyli ćwiczenia wojskowe w r. b. Ze względu na szczupłość kredytu, narazie będzie opłaconą tylko część zgłoszeń, pozostałe zaś po uzyskaniu dodatkowego kredytu.

Muzyka z płyt. 16.40 Przegląd wydawnictw 16.55 Arje z oper polskich. 17.15 Recital fortepianowy. 17.50 Przegląd Prasy. 18.00 Odczyt. 18.20 „Listy do dzieci”. 18.35 Przegląd nowości z rep. lekkiej. 19.00 Odczytanie programu. 19.05 Rozmaitości. 19.20. Dokąd jechać w święto? 19.25 Feljton aktualny. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.45. Komunikat. 19.47 Dziennik wieczorny. 19.55 Przerwa. 20.00 Koncert. 22.00 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości meteorologiczne. 23.05 D. c. muzyki.

Dyrektor kopalni „Niemcy” i główny inżynier na ławie oskarżonych

W sądzie grodzkim w Królewskiej Hucie odbyły się w dniu dzisiejszym dwie rozprawy przeciw dyrektorowi kopalni „Niemcy” Śniegoniowi.

W pierwszej rozprawie dyrektor Śniegoni oskarżony był o utrudnianie władzom śledczym prowadzenia dochodzenia. Rozprawa została odroczone celem przesłuchania świadków. W drugiej rozprawie wraz z dyrektorem Śniegoniem

oskarżony był inżynier Niedoba o bezprawne przegrupowywanie robotników z wyższych do niższych grup płacy bez zgody rady załogowej, jak również nieprzestrzeganie ustawy o radach załogowych.

Sąd skazał obu oskarżonych po 500 złotych grzywny, względnie po 1 miesiącu aresztu.

Samochód rozbił się na szosie koło Swarzędza

(PAT.) Na szosie koło Swarzędza, miasteczka położonego w pobliżu Poznania, wydarzyła się poważna katastrofa samochodowa.

Szosa tą jechał w kierunku Poznania samochód ciężarowy, własność P. Kuczyńskiego ze Zgierza pod Łodzią, naładowany towarami włókienniczymi. Nie daleko Swarzędza szofer samochodu Stanisławski stracił panowanie nad

maszyną wskutek błędów kierownicy i, usunąwszy się na brzeg szosy, wjechał na przydrożne drzewo. Samochód stoczył się do rowu, rozbijając się doszczętnie.

Szofer Stanisławski został wyrzucony na ziemię, a konwojujący towar właściciel samochodu Kuczyński wyskoczył z wozu tak nieszczęśliwie, że rozbił sobie głowę i wkrótce zakończył życie.

Co wyświetlają kina?

AMOR: „Dziewczę z krainy burz” i „Na skrajach Sahary”.

ANTINEA: „Tajemnica Ogrodu Zoologicznego” i „Uchodźcy”.

APOLLO: „Świat bez mężczyzny”.

ATLANTIC: „Hrabia Zarow”.

AS: „Piraci stepu” i „Congorilla”.

BAJKA: „Mężczyźni w jej życiu”.

CAPITOL: „Dama kier” i „Toto”.

CASINO: „Zabawka”.

COLOSSEUM: „Królowa szybkości” i rewja „Fuks we fraku”.

COLOSSEUM MAŁE: „Flip i Flap za kratami” i „Białe piekło”.

CORSO: „Karjera kelnerki”.

CRISTAL: „Samotny orzeł” i „Ostatnia eskapada”.

CZARY: „Postrach Arizony”.

FAMA: „Ludzie za kratami” i „Jego eksceleńcja subjekt”.

FILHARMONJA: „Jarmark miłości”.

FORUM: „Biały wódz”.

GLORIA: „Pionierzy Teksasu”.

HELJOS: „Dzieje grzechu”.

HOLLYWOOD: „Miłostki baletnicy” i rewja „Gwiazdy Hollywood”.

ITALJA: „Hotel studentów” i rewja „Wesoły Express”.

JAR: „Głos pustyni”.

KOMETA: „Dziesiąty kochanek” i rewja.

KINO „X” (Tamka 34): „Wielkomiejskie ulice i „Romeo i Julcia”.

LUX: „Miłosny szept nocy” i „Przedwiośnie”.

LOS: O godz. 4 „Wielka klatka”, o godz. 8 wiecz. „Z rozkazu księżniczki”.

MAJESTIC: „Tajemne noce”.

MEWA: „Noc w Kairze” i „Kongres tańczy”.

MIEJSKI: „Miłość na rozkaz”.

Za niniejszym BONEM

Kasa KINO-Teatru

wyda dwa bilety na PIERWSZE miejsca

po 85 groszy.

na film

MIŁOŚĆ NA ROZKAZ

Kupon ważny do dnia 17-go b. m. włącznie

NOWA TOMBOLA: „Mężczyźni w jej życiu” i „Ja w dzień... ty w nocy”.

NOWY SPLENDID: „Sabra”.

PALACE: „Tysiąc i druga noc” i rewja.

PAN: „Pieśń nad pieśniami” i „Dama z nocnego klubu”.

PETIT TRIANON: „Jedna noc na Riwierze” i „W tajnej służbie”.

PRAGA: „Hazard życia” i rewja.

PROMIEN: „Syn Indji”.

RAJ: „Pod fałszywą flagą”.

RIVIERA (Leszno 2): „10 proc. dla mnie” i „Parada Zachodu”.

ROXY: „Maski Dr. Fu Man Czu”.

STYLOWY: „Jennie Gerhardt”.

TON: „Sprawca nieznany” i „Pożegnania z grzechem”.

UCIECHA: „Pod przegierzem”.

STAN POGODY

ZIMNO.

Przeważnie pochmurno, z zanikającymi opadami śnieżnymi. Mroźno. Słabe wiatry miejscowe.

Pozostałe części kraju: W Wileńskim silny mroź. Po mglistym lub miejscami chmurnym ranku w ciągu dnia dość pogodnie. Słabe wiatry północne i północno-wschodnie.

Co usłyszymy w radio?

CZWARTEK, 14 b. m.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.52 Chwilka gospodarstwa domowego. 7.55 Program na dzień bieżący.

11.40 Przegląd prasy. 11.50 Życie artystyczne stolicy. 11.57 Sygnał czasu. Hejnał. 12.05 Romanse cygańskie. 12.30 Dziennik południowy. 12.35 Koncert szkolny. 14.00 Wiadomości meteorologiczne. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Z ulubionych oper. 16.40 Odczyt. 16.55 Lekka muzyka. 17.50 „Kacik dla młodzieży wiejskiej”. 18.00 Odczyt. 18.20 Słuchowisko. 19.00 Program na dzień następny. 19.05 Rozmaitości. 19.25 Odczyt. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik

wieczorny. 20.00 Muzyka lekka. 21.00 „Skrzynka pocztowa techniczna”. 21.15 H. Ordonówna w swoim repertuarze. 21.45 Koncert orkiestry P. R. 21.55 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 Muzyka taneczna.

NA PIĄTEK.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 D. c. muzyki. 7.52 Gospodarstwo domowe. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 Życie artystyczne. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Muzyka z płyt. 12.30 Dziennik południowy. 12.35 Wiadomości meteorologiczne. 12.38 D. c. muzyki z płyt. 13.00 Przerwa. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Koncert. 16.25.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

K. S. LWÓW MISTRZEM POLSKI W SZERMIERCE.

W gmachu Ośrodka W. F. rozegrane zostały zawody szermiercze o drużynowe mistrzostwo Polski. Do zawodów stanęły trzy drużyny: P. K. S. Katowice, K. S. Lwów i A. Z. S. Poznań. Pierwszy mecz pomiędzy K. S. Lwów a A. Z. S. Poznań zakończył się zwycięstwem drużyny lwowskiej w stosunku 6:3.

Po południu przeciwnikiem poznańskiego A. Z. S. był P. K. S. z Katowic. Zwyciężyli sławcy 7:2.

Mecz finałowy pomiędzy K. S. Lwów a P. K. S. Katowice przyniósł po bardzo zaciekłej i wyrównanej walce wynik nierozstrzygnięty 8:8. Zwycięstwo przysługując jednak klubowi lwowskiemu ze względu na lepszy stosunek trafień. K. S. Lwów zatem zdobył tytuł drużynowego mistrza Polski w szermierce.

U zwycięzców wyróżnili się Frydrych i Frantz, a u pokonanych — Sobis i Paszek.

DRUŻYNOWE MISTRZOSTWO POLSKI W BOKSIE.

Drużynowe mistrzostwa pięściarskie Polski doprowadzone zostały ostatnio do

półfinałów, w których spotkają się Gedania z Wartą i Revera ze Skodą. Mecz Gedania — Warta został wprawdzie wyznaczony na 17 b. m., ale zostanie przeniesiony na inny termin. Data meczu Revera — Skoda nie została jeszcze ustalona. W każdym razie wydaje się niemal pewne, że w finale, który odbędzie się w Warszawie, spotkają się Warta i Skoda.

CIEKAWA UCHWAŁA ZARZĄDU POL. ZW. HOKEJA LODOWEGO.

Zarząd Polskiego Związku Hokeja Lodowego uchwalił na swym ostatnim posiedzeniu stosowanie represji przeciwko klubom, które zalegały z opłatami na rzecz związku. Kluby te były niedawno zawieszane, a obecnie zarząd pobierać będzie za pierwszy mecz rozegrany podczas zawieszenia 20 złotych kary, za drugi mecz 50 złotych, zaś za trzeci mecz — klub zostanie wykreślony ze związku, a gracze automatycznie zwolnieni, przez co będą mieli prawo przejścia do innego klubu. Sytuacja zapowiada się ciekawie, ponieważ trzy czwarte klubów jest obecnie zawieszonych.

DZIWIWA HISTORIA Z POLSKĄ REPREZENTACJĄ PINGPONGOWĄ.

W związku ze zdobyciem przez polską drużynę pingpongową zaszczytnego czwartego miejsca (na 12 narodowości) podczas mistrzostw świata w Paryżu, dowiadujemy się, że Polski Związek Pingpongowy nie należy wcale do Federacji i żadnej drużyny na mistrzostwa świata nie zgłaszał. Z zawodników, którzy brali udział w reprezentacji Polski, jedynie Erlich jest do związku zgłoszony, zresztą przebywa on stale we Francji. A zatem jedynie nieporządkom w międzynarodowej federacji pingpongowej zawdzięczać można, że drużyna polska była do mistrzostw dopuszczona.

CO TO MA ZNACZYĆ?

Trzej hokeiści sławcy: Podleska, Kaczor i Schwedeseger z Siemianowickiego Klubu Hokejowego wyjechali do Berlina, gdzie rozegrali mecz w barwach reprezentacji Śląska niemieckiego. Na wyjazd wymienieni gracze nie otrzymali zezwolenia ani od władz polskich, ani od władz klubowych. Władze polskie oraz zarząd związku sportowego wdrowyży w tej sprawie dochodzenie.

majestic
pocz. 6, 8, 10
w. Paramount 1933/4
CENY OD ŻŁ. 125

CAROLA LOMBARD
w niesamowitym filmie
p. t. **TAJEMNE NOCE**

MASKA: „W cieniu Krzyża” i film rosyjski.

Rabindranath Tagore

przeciwko cywilizacji zachodniej

Słynny poeta i filozof, Rabindranath Tagore, wygłosił w Bombaju odczyt, w którym ostro krytykował stosunek cywilizacji zachodniej do Wschodu. Tagore twierdzi, że na Wschodzie młodzież żywo interesuje się współczesnością, której wykładnikiem jest dla niej Zachód. Młodzi azjaci przypuszczają, że życie na Zachodzie jest pełne swobody, radości i zapału. W rzeczy zaś samej charakterystyczną cechą dzisiejszych ludzi Zachodu jest chęć władzy nad światem w fizycznym tego słowa znaczeniu, chęć władania nie jest jednak istotą współczesności, tak samo, jak nie jest nią ludożerstwo. Jakkolwiek cywilizacja zachodnia jest pożyteczna w dziedzinie wiedzy i techniki, niemniej jednak jej metody są powierzchowne i

demoralizujące. Prawie całe życie ludzi Zachodu zatracają się w szale barbarzyństwa. Istnieje na Zachodzie przekonanie, że światło prawdy przybywa ze Wschodu. Wschód winien więc przewartościować pojęcia podstawowe o cywilizacji zachodniej i nie pozwolić, aby trwał obecny stan rzeczy. Poeta hinduski dochodzi do wniosku, że Wschód ma prawo do życia w całej pełni, i jakkolwiek cywilizacja zachodnia ma pewne cechy wielkości, nie należy jednak zachwyty nad wiedzą rozciągać na materializację życia na Zachodzie. Tagore wyraził wreszcie przekonanie, że Wiedza, t. zn. Prawda jest na Zachodzie zniekształcona i wytwarza chorobliwą psychikę, która odrzuca ideały moralne i działa, jak siła destrukcyjna.

Oryginalny zapis dla Muzeum praskiego

Skrzynie które będzie można otworzyć w 2101 r.

Przed niedawnym czasem zapisał prof. Jiruz praskiemu Muzeum Narodowemu kilka skrzyń, z tem, że mogą być

Przypominamy, że dnia 17 grudnia o godz. 12 w sali Konserwatorium (Okólnik 1) odbędzie się **PLEBISCYT POETYCKI** na najlepszy utwór treści społecznej.

Bilety wstępu w cenie od 50 gr. do 2 zł, nabywać można w Administracji „Robotnika” oraz w kasie w dniu imprezy.

one otwarte dopiero w r. 2101. Jeden ze znanych zmarłego ogłosił obecnie list, w którym twierdzi, że skrzynie te zawierają wszystkie przedmioty, jakich w swym życiu codziennym używa człowiek współczesny, więc jego ubranie, przybory toaletowe, przybory do pisania, naczynia kuchenne i stołowe i t. d. Po dwustu latach zatem, po otwarciu skrzyń, będzie to interesująca kolekcja, ilustrująca życie współczesnego człowieka.

Ivan Bunin w Sztokholmie

KRÓL SZWEDZKI WREZA NAGRODĘ NOBLA BUNINOWI

Przed kilku dniami przyjechał do Sztokholmu laureat nagrody literackiej Nobla Iwan Bunin.

W wywiadzie z prasą szwedzką Bunin wyraził swoje wielkie zadowolenie z powodu otrzymania tej największej na świecie nagrody literackiej, zaznaczając, że uważa ją za wyróżnienie nie tylko jego własnej twórczości literackiej, ale i twórczości wszystkich Rosjan, żyjących na wygnaniu. Wobec Rosji Sowieckiej Bunin wyraża się bardzo nieprzychylnie.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś dowcipna komedia współczesna „Pan z towarzystwa” z Woszczerowiczem w roli głównej.

Z OPERY. Dziś odegrana będzie opera „Carmen”. Jutro po raz pierwszy w sezonie bieżącym opera Pucciniego „Madame Butterfly”.

TEATR NARODOWY gra dziś „Świętoszka” (Tartuffa) Moljera, utwór, który mimo 270 lat swego literackiego i scenicznego żywota, przetrwał dotychczas w całym blasku żywotności, jako arcydzieło na wszelką obłęd i hipokryzję.

TEATR LETNI. Dziś komedia węgierska „Pieniądz nie jest wszystkim”.

TEATR NOWY gra uroczą komedję Musseta „Nie igra się z miłością”.

PREMJERA NOWEJ SZTUKI SHAWA w **TEATRZE POLSKIM.** Jutro odbędzie się w teatrze Polskim premiera nowej sztuki Shaw’a „Nad przepaścią”. Rozgłos tego utworu mistrza sceny wybiegł obecnie daleko poza granicę Anglii, dzięki aktualności zagadnień, poruszanych w sztuce „Nad przepaścią”. Premiera w teatrze Polskim uprzedza wszystkie stolice Europy w ukazaniu tego dzieła, które krytyka an-

gielska zalicza do najlepszych utworów Shaw’a. Rola główną kreuje K. Junosza-Sępowski na czele następującego zespołu: M. Przybyłko - Potocka, J. Romanówna, H. Sulima, O. Leszczyńska, I. Berowska, A. Zelwerowicz, B. Samborski, W. Biegański, L. Fritsche, K. Fabisiak, K. Justjan, T. Chmielewski, Z. Karpiński, J. Kondrat, H. Malkowski. Reżyseruje sztukę L. Schiller, dekoracje W. Daszewskiego.

PREMJERA „ZALOTNIKÓW NIEBIESKICH” M. Jasnorzewskiej - Pawlikowskiej w **TEATRZE MAŁYM.** Dziś wchodzi na scenę teatru Małego nowa sztuka Marji Jasnorzewskiej - Pawlikowskiej „Zalotnicy niebiescy”. Sztuka ta, rozgrywająca się na terenie wielkiego lotniska, jest oryginalnym wejrzeniem w życie bohaterów powietrza w ich uczuciach i przeżyciach. Autorka, znająca doskonale ludzi i obrany teren, daje w „Zalotnikach” szereg postaci męskich, walczących o uczucie kobiety, a równocześnie związanych wzajemnie braterstwem wojny z żywiołem.

„Zalotnicy niebiescy” wystawieni są w pięknej oprawie scenicznej i technicznej. Grają: M. Gorczyńska, N. Swierczewska, Z. Niwińska, W. Brydziński, J. Warnecki, S. Daczyński, J. Krecmar, L. Pościelowski, M. Milecki i S. Zeleni. Reżyseruje sztukę J. Warnecki. Dekoracje St. Śliwińskiego.

TEATR NOWA KOMEDIA gra tylko do niedzieli włącznie komedję Marjana Hemara p. t. „Firma” z Modzelewską i Jazaczem w rolach głównych.

W poniedziałek przedstawienie zawieszono, we wtorek premiera sensacyjnej komedji Antoniego Słonimskiego p. t. „Rodzina”.

„BRZYDKI FERANTE” w **TEATRZE KAMERALNYM.** Codziennie komedja „Brzydki Ferante” pióra Sabatino Lopezza. W roli głównej Karol Adwentowicz. Jest to jedna z najznakomitszych jego kreacji. Partnerkami dyr. Adwentowicza są pp. Irena Grywińska i Julia Kraszewska.

TEATR „CYGANERJA” Dziś i codziennie nowa wielka rewja. „Akademia humoru”.

TEATR „ROZMAITOŚCI” Dziś farsa Fridmana i Lunzera „Gdzie jest mój pa” z Fertnerem.

TEATR „8.30” daje dziś komedję muzyczną „Yacht miłości”.

TEATR „POPULARNY” Codziennie komedja M. Baluckiego „Grube ryby”.

TEATR REWJI „MIGNON” Codziennie rewja „Śmiech i żart”.

TEATR HIPOTECZNA 8. Codziennie „Jesień, Zima, Wiosna”.

TEATR REWJI „MUCHA” (Długa 10). Dziś i dni następnych „Rozpoczynamy szampańskie wieczory”.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś 2 przedstawienia o 4.30 pp. i 8.15 wiecz. Na przedstawienia popoł. ceny znacznie niższe.

ELEKTROLUX — nowy do sprzedania za 50% wartości. Al. 3 Maja 2 m. 154 od 4 do 7-ej.

Czytajcie „Tydzień Robotnika”

Widmo linczu w Stanach Zjednoczonych

W Stanach Zjednoczonych, jak wiadomo naszym czytelnikom, szaleje ostatnio samosąd. Lincze jest na porządku

dziennym. Motłoch wdiera się do więzień i morduje oskarżonych o przestępstwo. Czasem ofiarami samosądu padają i ludzie niewinni. Nasze ilustracje przedstawiają sceny z takiego samosądu.

Na zdjęciu środkowym widać jak tłum wdiera się do więzienia w San Jose. Na

zdjęciach bocznych dwie powieszono ofiary linczu, przy czym jeden został rozstrzelany nago, skatowany i dopiero później powieszony.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Maksymalna szybkość, surowo przestrzegana przez Policję Drog Powietrznych w imię bezpieczeństwa komunikacji powietrznej, wynosiła pięćset mil na godzinę dla aeroplanów, których piloci należeli do klasy A1, trzysta pięćdziesiąt mil na godzinę dla innych, oraz trzysta pięćdziesiąt mil na godzinę dla statków powietrznych. Ekspresom Drog Powietrznych wolno było w wyjątkowych wypadkach osiągać szybkość siedmiuset mil na godzinę, takiej szybkości jednak nie można było kontynuować na dalekich przestrzeniach ze względu na olbrzymie ilości paliwa, jakie zużywała taka podróż. Co się zaś tyczy radioenergi — to zastosowanie jej do szybkich statków i rakiet na dalszych przestrzeniach okazało się zdecydowanie niebezpieczne.

Udoskonalanie opału nie szło w parze z udoskonalaniem sprzętu powietrznego; pozostał on wciąż jeszcze uparcie staroświeckim, bezpiecznym i praktycznym w porównaniu z radio — energią. Opał, którego używano powszechnie — był to rodzaj lekkiego, taniego i niepalnego alkoholu, udoskonalonego przez Wydział Wynalazków Drog Powietrznych na samym początku jego istnienia.

— Ogłoszenie to — rzekł Hemingway — oznaczałoby właściwie, że wynaleziony został nowy rodzaj paliwa. Może komuś udało się na koniec wyzyskać energię atomów, albo energię, jaką daje promienowanie? Żadna maszyna, dość mocna na to, aby znieść szybkość tysiąca pięćuset

37 stóp na godzinę, lub więcej, nie jest w stanie wieść dostatecznej ilości paliwa — nawet tego nowego chińskiego „płynnego powietrza” — dla pokrycia odległości sześciu tysięcy mil. Sądzę, panie Jubal, że istotnym powodem pańskiego przybycia jest chęć dowiedzenia się, czy w interesie Drog Powietrznych nie leży przypadkiem wstrzymanie tego ogłoszenia aż do czasu, póki nie dowiemy się, kam jest Tytan Junior i do czego doprowadzają się jego przechwałki — abyśmy mogli być pierwsi na rynku z ofertą kupna tego, co będzie miał do sprzedania.

— Miałem na myśli coś w tym rodzaju, panie Hemingway. Zawsze lepiej być przewidującym.

— Człowiek, który może sobie pozwolić na zaryzykowanie stu tysięcy funtów dla zaspokojenia czegoś, co jest najprawdopodobniej tylko kaprysem, może pozwolić sobie również na to, panie Jubal, aby pozostać w ukryciu jak długo mu się tylko będzie podobało. Drogi Powietrzne nie zyskają nic na śledzeniu go, a w dodatku — narazilibyśmy się tylko na śmieszność, gdyby nic z tego wszystkiego nie wyszło. Najlepiej będzie, jeżeli zaczekamy.

— Więc radzi pan, aby to opublikować siedemnastego?

— Bezwzględnie. Czemużby nie? Jeżeli wy tego nie ogłosicie, zrobią to inni. A tymczasem pójde któregoś wieczoru na obiad z Ludlowem i postaram się wyciągnąć coś z niego. Dowidzenia, panie Jubal, i bardzo panu dziękuję.

— Ale zapomnieliśmy o wyzwaniu, panie Hemingway! Jak się pan na to zapatruje?

— O wyzwaniu?

— Oczywiście! Czy mamy je podjąć? Ogłoszenia zamieszczone będą 17 bieżącego miesiąca, za cztery dni. Czy mamy niezwłocznie ogłosić, że Drogi Powietrzne przyjmują wyzwanie i składają dziesięć tysięcy funtów?

— Ależ, oczywiście, panie Jubal. Ludzie oczekują od nas szerokiego gestu, — a obowiązkiem naszym jest nie tylko

zaspokoić ich oczekiwania, ale coś ponadto. Garnett!

Gdy ukazał się sekretarz, pan Hemingway napisał parę wierszy na bloczku i podsunął mu wyrwaną kartkę.

Oto jest kwit dla Biura Rachunkowego, zawierający zlecenie wystania do „Daily Standardu” czeku na dziesięć tysięcy funtów rano 17 bieżącego miesiąca. Dowidzenia, panie Jubal.

Całostronkowe ogłoszenia nie wywołały z początku — jak przewidywał Hemingway — zbyt wielkiego wrażenia. Ludzie skłonni byli uważać przechwałkę Tytana Juniora za błąd, gdyż w każdym okresie, obfitującym w wynalazki, istnieje niejasność, ale głęboko zakorzenione uczucie, że nie do pomysłowania są już żadne dalsze naukowe cuda i że na pewien przynajmniej okres osiągnięta została granica możliwości w tej dziedzinie.

Pozatem szybkość była czemś tak zwykłym; nie zawierała już w sobie nic romantycznego, przestała oddziaływać na imaginację.

Z rubryki w adomości czytelnicy dowiedzieli się, że wobec faktu, iż Drogi Powietrzne przyjęły wyzwanie — lot odbędzie się rano 27 bieżącego miesiąca.

Dienniki oczywiście prześcigały się w domysłach, starając się wykręcić identyczność osoby, która dała ogłoszenie. W długich szpaltach nazwiska słynnych fizyków umieszczono były obok nazwisk sławnych pilotów. Ale najciekawsze było, w jaki sposób uwaga publiczności ześrodkowywała się stopniowo całkowicie na sprawie projektowanego lotu — tak, że w końcu (jak pewnego wieczoru stwierdził Boisregis, siedząc w towarzystwie Axela Garnetta przed jedną z małych restauracyjek w Green Parku) widać było, iż ludzi ogarnęła formalna gorączka oczekiwania.

(D. c. n.)

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 20 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykły gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyrz. 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca RADA NAUCZELNA P. P. S.

Odbite w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”. Worecka 2

Drukarnia Robotnik

przyjmuje wszelkie roboty

wchodzące w zakres drukarstwa

Wykonanie staranne i punktualne